

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

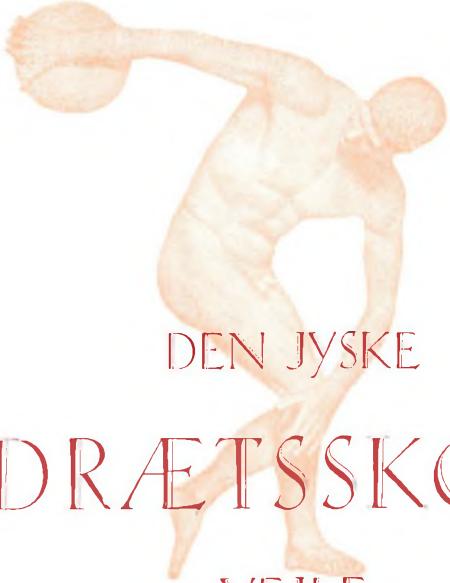
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

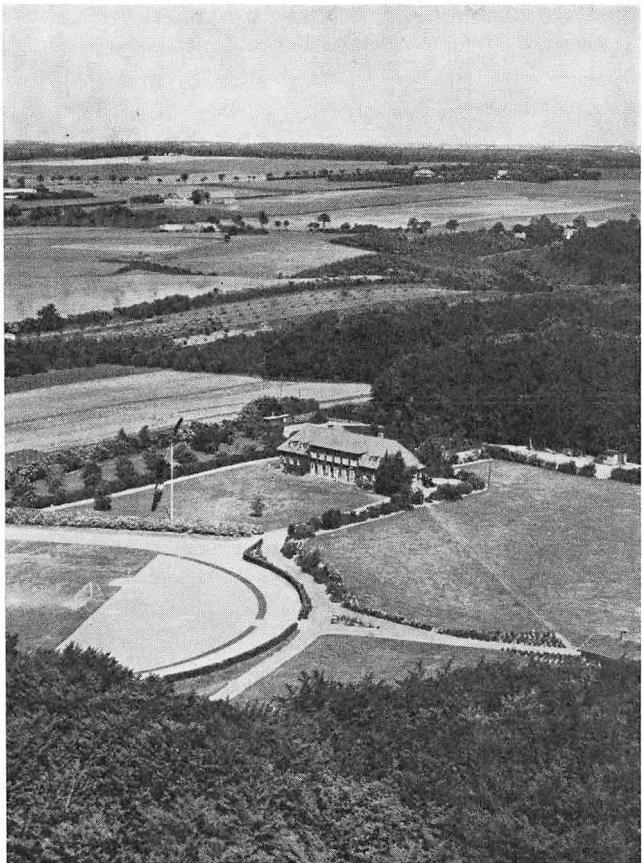
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

AARSSKRIFT 1953

Statens pædagogiske Studiesamling
København

AARSSKRIFT 1953

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES ELEVFORENING

Konrad Jørgensens Bogtrykkeri, Kolding.

AKTUELLE FORENINGSPROBLEMER

Når man, som vi her på skolen, hyppigt kommer ud til vore foreninger til møder og instruktion, kan man ikke undgå at komme i intim kontakt med de problemer, som vort foreningsliv har at kæmpe med.

Som leder kommer man uvægerlig til at tænke over: hvor ligger fejlene? hvad mangler? kan de mest presserende problemer klares?

Fejlene er lettest at få øje på.

Det primære i en forening er ledelsen. Uden god ledelse står en forening i stampe, intet går, som det skal, alt for meget beror på tilfældigheder.

Det er altid let at skyde på en bestyrelse, månge gange kan det være uretfærdigt, fordi dårlig ledelse ikke behøver at skyldes manglende vilje, måske mere manglende lederværne.

Kritikken kan derfor ofte henføres til medlemmerne, idet det er dem, der på generalforsamlingerne selv har valgt ledelsen.

Men generalforsamlingerne er altfor tit et tilfældighedernes spil. De, der til daglig murrer i krogene, forholder sig tavse, de færreste forslag til ledelse er gennemtænkte, ja, man kan ofte opleve det horrible, at ubetænksomme medlemmer foreslår hinanden for at drille og irritere. De færreste forbinder noget alvorligt og vigtigt med en generalforsamling.

Når vi har været ude til et eller andet foreningsmøde, drøfter vi altid, hvorledes det er gået. Heldigvis er det hyp-

pigt opmunrende beretninger, vi kan bringe, men mange gange er meddelelserne langt fra opmunrende, man kommer hjem træt og trist til mode.

Selv om man aldrig under et møde lader andre mærke sin pessimisme, men tværtimod gør sig ekstra umage, kan man ikke på hjemturen lade være med at tænke på, hvor sløjt det har været.

Der kan have været mange ting at sætte fingre på. Intet var i orden, da man kom. Bestyrelsen mødte ikke til tiden. Lokalet var ikke rent, der lå papir og cigaretstumper fra sidste møde. Man måtte selv sætte i gang, da ingen finder på at byde velkommen. Sangbøger manglede og måtte findes frem fra en støvet krog. De fremmødte virkede kejtede, usoignerede, brugte gulvet som askebæger, hvad de var nødt til, askebægre fandtes ikke. Sprog og tone var ikke videre tiltalende.

Undertiden er man ligefrem nødt til at sætte ledelsen helt ud af spillet og lede mødet fra start til slut, hvad denne nærmest føler sig lettet ved.

Man gør sit bedste for at fange medlemmerne med det, man vil sige, og det lykkes næsten altid. Når man så — trods temmelig håbløse forhold — synes at have klaret alt fint, hvorfor så gøre sig spekulationer efterpå? — Man kan ikke lade være, for ganske givet fortsættes der i det gamle, vante spor.

Det menneskemateriale, man her har været ude for, er præcis lige så godt, som det man finder i velordnede foreninger, hvor alt i forvejen er nøje tilrettelagt, medlemmerne møder frem i deres pæne tøj, tonen er upåklagelig, lokalerne er pæne og rengjorte o. s. v. Tegn på en god ledelses opdragende arbejde.

Og her er vi ved kernen i denne lille artikel, den fundationale betydning gode ledere har i vort foreningsarbejde.

Det er en frivillig sag, om man vil være leder. Er der så noget at sige til, om en nok så velmenende mand viger tilbage for en tilsyneladende håbløs opgave med at rette en forening op, der har dårlig økonomi, dårlige lokale- og bane-

forhold og et antal medlemmer, som er inaktive, kun indstillet på at nyde, krævende passiv underholdning.

Men det er her, den største opgave ligger, og hvem ved, måske den mest taknemlige.

Det er aldrig vanskeligt at få ledere af god kvalitet i en forening, hvor det går godt, men uhyre svært, hvor det går dårligt.

På vore foreningslederkursus ser vi kun ledere fra gode foreninger, fra de dårlige — fra de, der trænger mest —, ser vi ingen.

Vi træffer her på skolen de bedste ledere og instruktører, der findes i dansk foreningsliv, og en stor flok, der under deres ledelse dygtiggør sig til et frivilligt gratis ledearbejde. Senere møder vi dem ude omkring ivrigt i færd med at viderebringe det lærte til ungdommen. Kontrasten føles da dobbelt stor, når vi kommer til foreninger, hvor ovennævnte problemer er fremherskende.

Hvilken rolle spiller det så for et samfund, at det har et rigt blomstrende foreningsliv på frivillighedens grundlag? Kan det ikke se ud, som om geschæftige mennesker vil blande sig i en ungdomsopdragelse, der måske alene burde høre skolerne, hjemmene og samfundet til?

Det har vist sig med al mulig tydelighed, at vort foreningsliv er en betydende samfunds faktor netop derigennem, at mennesker — ledere — uden vederlag vil ofre sig for at give ungdommen en sund opdragelse, en supplering og videreførelse af det, hjemmene og skolerne kan give.

Dagligt arbejde i nutidens upersonlige og maskinelle form giver kun sjældent mennesket en personlig udvikling, giver ikke naturlig tilfredsstillelse og afløb for virketrangen. Derfor er det betydningsfuldt, om vi gennem en hobby, som vort foreningsliv må være, kan give livet åndeligt indhold og legemlig rekreation.

Mon man — indenfor den øverste ledelse i vore ungdomsorganisationer — er klar over, at de grelle eksempler, vi her har skitseret, virkelig eksisterer, gradueret i forskellige blandinger på godt og ondt?

Vi er ikke sikker på det, og dog. —

Når man kritiserer og påviser svagheder, bør man samtidig anvise en vej til løsning af disse. Vi kan kun anvise én meget svær og vanskelig passabel vej, denne, at alle gode kræfter må sættes ind på at afhjælpe den ledermangel, der i dag er den største hindring for gennemførelsen af et sundt foreningsliv.

Vi vil gerne være med.

Tage Søgård. Svend Aage Thomsen.

»FARLIG UNGDOM«

Jeg sidder og sludrer med ham, lad os kalde ham Tom, navnet dækker en række af unge, kommet på den forkerte side af den kriminelle grænse.

Det er en køn ung mand med »stof« i, stof til både det ene og det andet. Havde vi skrevet 1940—45, var han sandsynligvis havnet enten i frihedsbevægelsen eller på den anden side, efter som nu forholdene havde lagt sig til rette for ham.

Han har været spejder. Han fortæller om gode dage i FDF, om oplevelser på ture og i det fælles arbejde. Han husker godt de forskellige bud: »Ret ryggen og tal sandhed«, »Gør hver dag en god gerning« o. s. v.

Han er flink til at spille fodbold, var med i en af de store klubber, og man havde brug for ham på holdet. Han kom i lære, klarede sig godt, indtil han blev uvenner med sin mester og måtte rejse. Han fik en anden læreplads og begyndte forfra.

Så traf han Leif. Han fortalte ham, at man kunne da ikke være spejder, når man var 16 år, det var kun for børn; nu, han var blevet »voksen«, måtte han da tage del i »de voksnes glæder«.

Leif var et par år ældre og var forlængst gået over i »de voksnes rækker«, han havde taget rigelig del i »de voksnes glæder«, havde endda taget en del på forskud; livet er kort i den alder, så man må skynde sig at få det hele med.

Men »de voksnes glæder« er ikke gratis, og hvor langt man når her på en lærlingeløn, kan enhver tænke sig.

Det er der råd for. Man kan bare tage lidt »ekstra-

arbejde», det er jo nemt at smadre en automat eller »låne« lidt jordisk gods hist og her, og når man ikke lægger sit visitkort, kan man vente med at betale til senere.

Bare man er fiks, går det —

— i de fleste tilfælde,

når der da ikke lige er en panser i nærheden, hvad der jo kan ske, — så ruller lavinen. Da kommer man på »spisesedlen« og bliver hængt ud for urent trav, f. eks. »Tre unge røvere taget i nat«, »Børneværnet tager sig af dem«.

Nuvel — løbet er kørt — en station på vejen fremad er nået.

Det var slet ikke så let at være »voksen«.

Tom og Leif er blevet et såkaldt samfundsproblem et år eller to, måske tre; et lille led i den kæde, der koster samfundet ca. 50 mill. kr. om året.

En lille »forbryderspire«, en »rod« eller et menneske, der trænger til hjælp, efter som nu temperamentet er hos dem, der dømmmer ham.

Dømt bliver han, af alle, som læser den moderne tids sandhedsorganer.

Nu kan man godt spare sig ulejligheden ved at dømme ham ned i helvede, det er såmænd noget aldeles nærværende i de fleste unges sind, når de er kommet på det gale spor. Det skjules bag ved pral om egne bedrifter og ved at være »stærke mænd«, bag ved »masken« svider det, så det gør ondt.

Måske en og anden var kommet til at tænke over, om han ikke havde medansvar for, at den unge kom på den forkerte side. Ikke alene fordi han er en del af det samme samfund, som samfundsborger har man medansvar for, hvordan samfundet løser sine problemer — dem er der mange af i en storby, men også fordi de fleste af dem, der læser disse linier, har en lederuddannelse bag sig og har mulighed for at gøre en indsats ved at hjælpe de unge ind på det rigtige spor — i tide.

Forhåbentlig er man ved at forstå meningens med denne artikel.

Det er ingen debat om det folkelige ungdomsarbejde, jeg vil have i gang. Lad os gemme alle de kønne ord om de store mål til festlige lejligheder. Det centrale er, hvordan vi midt i hverdagen kan hjælpe de unge, — om vi har noget at gi', noget, som de trænger til.

Livet er fuldt af muligheder, det står til hver enkelt at vælge, men det er svært for de unge i overgangsalderen at vælge rigtigt. Husk: det negative er som regel det mest spændende, det mest tillokkende, det, der kræver mindst personlig indsats.

Det er vor opgave, det er vort ansvar, at vi hjælper de unge til at vælge noget positivt. Vi skylder det ungdomsarbejde og den skole, som har givet os værdier, vi er blevet rigere af, at vi prøver på at hjælpe andre unge, prøver på at vise dem, om vi selv har fattet, at livet er en gave, vi selv — under ansvar — skal gøre til en opgave.

Jeg har peget på problemer, der har været nærværende for mig de sidste par år gennem mit arbejde med ca. 100 drenge, der har været i konflikt med loven. Jeg skylder vist at vise en vej ud af problemerne, vidende, at der er mange veje, og at problemerne ikke kan løses til bunds.

Lad mig antyde to linier, der helst skulle løbe sammen, og som på en måde er afhængige af hinanden.

Først det, der peger mod den enkelte, mod ungdomslederen.

På landet vil de unge naturligt komme med ind i det ungdomsarbejde, der forefindes. Men gør I nok her? Sørger I for, at der er børnehold og ungdomshold i jert arbejde? I må ikke svigle her. Det er de helt unge, der senere glider ind i de voksnes rækker, hvorfor det bliver den største opgave netop at hjælpe de unge i overgangsalderen, så de kan finde et ståsted i tilværelsen.

I byerne, hvor det af forskellige grunde er svært at få ungdomsarbejde i gang, er der grund til at pege på en anden mulighed end den traditionelle: ungdomsklubberne. Jeg tror, det er et arbejde, man i høj grad bør interessere sig for, og for den, der holder af arbejdet med de unge, er det en

taknemlig opgave, som også skulle have en chance for at finde støtte hos de bevilgende myndigheder.

Det vil føre for vidt her at komme ind på ungdomsklub-spørgsmålet, på selve den praktiske udformning, men skulle en og anden have lyst til at gøre en indsats på dette område, så skriv til mig, og jeg skal hjælpe jer.

Den anden linie, jeg vil pege på, er den, der vender ud mod det offentlige.

Hvis vi — gennem et ungdomsarbejde af den ene eller anden art — kan hjælpe unge til at finde et ståsted i tilværelsen og få dem ind på det rigtige spor, hvad jeg tror, vi kan, så må samfundet have øjnene åbne for dette ungdomsarbejde og støtte det i videst muligt omfang. Jeg anerkender fuldt ud den støtte, der gives til aftenskoler og utallige andre skoler og undervisningsformer. Men de unge, jeg tænker på, er ikke så meget dem, der søger disse skoler, men de mange, der bare flakker om uden noget holdepunkt, kunne vi få dem ind i ungdomsklubarbejde og måske derigennem ind i aftenskole etc., da ville meget være nået, og så ville de penge, der ofres på dette ungdomsarbejde — til lederuddannelse og lokaler, og hvad der ellers skal til — være givet godt ud. Det koster mellem 8000 og 10.000 kr. om året at inddrage en dreng eller pige under børneforsorgen, der kan laves meget ungdomsarbejde for de penge.

Lad os så bare se bort fra det økonomiske, men hvad der går i stykker rent menneskeligt for de unge, der kommer på det forkerte spor, det kan ikke måles i penge, og her er vi ved den egentlige grund til, at jeg har ofret disse problemer denne artikel.

Og så en ting til. Det ville være en lykkelig udvikling, om den danske højskole og den danske delingsfører på dette område kunne komme til yderligere at gøre en værdifuld indsats.

Thormod Petersen.

STILSTAND ELLER GRØDE

En dansk nobelpristager har ved en eller anden lejlighed omskrevet et af vore kendte mundheld til: »Sig mig, hvilke bøger du omgås, og jeg skal sige dig, hvem du er.« I denne udlægning er der ingen tvivl om, at dette ord-sprog udtrykker lige så stor en sandhed som i sin oprindelige form. Blot er der det uheldige ved det, at skal man anvende denne omeskrevne form til at karakterisere nutidens mennesker, savner man vurderingsgrundlag for en væsentlig part, nemlig de, der overhovedet ikke omgås bøger eller kun gør det i meget beskeden udstrækning.

Nu skal det på ingen måde forstås derhen, at omgang med bøger er det eneste saliggørende for vi mennesker, men det er et væsentligt led i vor hele udvikling. Det betyder meget, at unge mennesker bliver klar over dette forhold i tide og disponerer deres fritid derefter.

Studier i egentlig forstand er på ingen måder det, der i denne forbindelse tænkes på, men derimod udnyttelse af fritiden — også til personlig dygtiggørelse og udvikling.

Stikprøver blandt nutidens ungdom viser, at disse kun i begrænset udstrækning kommer i forbindelse med positiv litteratur. De læser nok en del, men det er hovedsagelig intetsigende ting af meget begrænset værdi.

Det er naturligt at spørge, hvori dette har sin årsag.

På bogstavelig talt alle områder bliver vi mennesker præget af milieuet, og der er vel heller ingen tvivl om, at de bøger, som findes i vore hjem, eller som man der omgås, kommer til at danne grundlaget for det, vi selv søger forbindelse med.

Skolen har naturligvis også en væsentlig indflydelse på, i hvilken retning vore interesser udvikles. Spørgsmålet er blot, om man i folkeskolen virkelig gør noget for at vejlede børnene og give dem litterære holdepunkter.

Det er altid taknemligt at skyde på skolen, der skal bære skylden for så meget, den ikke når. Selvom skoletiden er syv år, er det alligevel begrænset, hvor meget man kan sprede sig over, såfremt man skal stoffet grundigt igennem. Opgaven må derfor blive at finde frem til det, som får størst betydning for barnet i fremtiden.

Personlig er jeg ikke sikker på, at vort skolevæsen som helhed har givet litteraturen den plads eller den behandling, som den fortjener ud fra den betydning, den kan have for os. Der findes ganske givet landet over mange lærere, som værdsætter litteraturen efter dens betydning for menneskene i almindelighed og forstår at gøre børnene interesseret i den, så de også efter endt skolegang forstår at udnytte den på rette måde, men jeg tror, vi er langt fra at have alle med.

Betydningen af at få virkelig interesse vakt og kontakt knyttet i børneårene er af uvurderlig betydning for forbindelsen senere hen — måske ikke mindst med henblik på at få litterær smag, at forstå at vælge det rigtige.

Her står vi så afgjort ved noget primært. Interessen for at læse findes hos de fleste, men savner man smag, kvæles interessen langsomt, men sikkert. Da føler man nemlig ikke, at man får noget udbytte og får fornemmelsen af, at det er tidsspilde. Det er helt naturligt, at sådanne følelser opstår, og så holder man før eller siden op med at læse.

Har et sådant brud fundet sted, skal der store påvirkninger til for at få den enkelte ledet ind på det rette spor.

Når foranstående er fremsat, er det naturligt at spørge: Er det da så betydningsfuldt at blive »bogorm«?

Lad mig omgående svare: ubetinget ja.

Hvorfor?

Vi ved alle, hvad der nås i den alm. skole, og da en

meget væsentlig del af det danske folk aldrig nogen sinde sætter sig på en skolebænk igen, vil det blive meget vilkårligt, hvad de siden udvider horisonten med.

Jamen vi har da kulturspredere som aviser, radio o. l. Jeg skal være den sidste til at forklejne disse organers store betydning — vel at mærke, når de bruges rigtigt, men man behøver på ingen måde at være professor for at se, at det ikke er nok. Disse organer er nemlig i udstrakt grad ensrettede, partiprægede o.s.v. Samme egenskaber skulle ikke gerne komme til at præge menneskene i et demokratisk land, derfor må de opnå horisont ad anden vej.

Hvordan?

Der er for så vidt mange ting at pege på, men en af de vigtigste — om ikke den vigtigste — er så afgjort litteraturen.

Ingen anden »videnskab« er så alt favnende, her er alle problemer behandlet, her berettes om: fremmede lande, fremmede folkeslag, fjerne tider, menneskelivet i alle dets afskygninger, ja, kort sagt: om alt, hvad der kan interessere og have betydning for os at vide.

Dog gentager jeg, ondt og godt findes i skøn forening, hvorfor opgaven bliver at finde frem til det rette, at lade den litterære smag vederfares sin ret.

Kun en begrænset del af os søger videre uddannelse, specielt en uddannelse, der giver menneskeligt perspektiv, hvorfor der er så meget mere grund til at udvide horisonten og gøre ens tilværelse rigere ved at kontakte en »videnskab«, som giver den enkelte uanede muligheder.

Det er naturligvis ingenlunde gratis, såfremt man rent personlig ønsker at anskaffe sig de bøger, man vil læse, men man opnår derved den fordel at kunne tage dem frem til fornyet behandling, når man føler lyst og trang til det.

En bog skal nemlig ikke blot læses een gang, men flere gange. Ved hver enkelt gennemgang får man fornyet udbytte, idet man forstår og fanger ting, som man ikke i første omgang er blevet opmærksom på. Der er faktisk ingen græn-

ser for, hvor mange gange virkelig lødig litteratur kan læses med udbytte.

Selvom jeg her behandler litteraturen alment, føler jeg dog lyst til at trække en enkelt »gren« frem, lyrikken. Den hører vel til det mest uopdyrkede rent læsemæssigt. Mange føler, at den går over deres fatteevne, og mener, den er forbeholdt en begrænset kreds, litteraturkendere. Det er synd, at det endnu er sådan, fordi man netop her finder meget af det mest indholdsrike og tankevækkende stof.

En meget betydningsfuld side ved den er, at den ikke alene giver horisont — konkret viden, men den sætter også tanker i sving, skaber udviklende spændinger i den grebne læser. Dette sidste er noget meget væsentlig, idet denne indleven ikke alene sætter hjernecellerne i sving, men også kræver stillingtagen og derigennem modner og udvikler.

Netop på dette område spiller lyrikken en betydningsfuld rolle, hvorfor den gerne skulle udnyttes af en langt større kreds. Al begyndelse er svær, men når man først begynder at forstå, kommer interessen. Derfor drejer det sig kun om at få taget de svære skridt, så lyrik kan blive hvermandseje.

Heldigvis har vi det sådan i dette land, at ingen af økonomske grunde behøver at føle sigude af stand til at udnytte litteraturen på rette måde, idet vi har et gennemorganiseret og veludviklet biblioteksvæsen, der når ud til alle egne af landet, sådan at enhver kan få netop det, han ønsker. Dog undtaget, hvad der er udkommet indenfor de allersidste dage.

Vore biblioteker burde være langt større kulturspredere end radio og presse m. m., og er det i en vis forstand så ubetinget, men endnu er der langt igen, før folket som helhed drager den rette nytte af denne organisation, som helt gratis står til rådighed for enhver.

Jeg hørte engang en af vore kendte digtere sige, at han aldrig købte en bog uden først at have læst den. Dette lød mærkværdigt i de fleste af tilhørernes øren, idet de da fandt

det unødvendigt at anskaffe den. Men udtalelsen vidner om den rette værdsættelse af litteratur og forståelse af dens brug og understreger samtidig ordsproget, der blev nævnt i artiklens indledning.

Ingenlunde noget dårligt princip at komme ind på — også for den almindelige læser, da man på denne måde absolut ville få et større udbytte af sine spareskillinger.

Det menneske, der udelukkende henter sin åndelige føde i avis, radio m. m., vil uden tvivl blive ensrettet, samt det, man populært kalder »åndelig smalsporet«. Selvfølgelig kan man ikke lukke sig ude fra disse kulturspredere, de bringer øjeblikkets stof, men litteraturen knytter kontakten tilbage i tiden og understreger de sande livsværdier.

Mange mennesker mener, at alt, hvad der hører fortiden til, ingen værdi har for dem, men de glemmer, at det udelukkende at koncentrere sig om nutiden — om øjeblikket — billedlig talt faktisk er det samme som at svæve frit i luften. Naturligvis skal vi leve livet i øjeblikket og koncentrere os om det, men vi må nødvendigvis have et grundlag at bygge på — et fundament — og et livssyn. Dette opnås kun gennem kendskab til fortiden.

Vi kan aldrig lukke os ude fra fortiden, i den stod vor vugge, i den har vor kulturelle arv sit udspring og sin vækst, det vil og må være en absurd tanke at ville gøre det.

Der kan være mange grunde til at komme ind på de tanker, der her er fremført, men én af dem er, at mange mennesker i dag føler sig handicappt på grund af manglende kundskaber, manglende udvikling og horisont m. m. De samme mennesker mener, at de ingen muligheder har for at opnå det, de mangler. Jeg håber at have modbevist det, samt klarlagt, hvor de bl. a. skal hente det fornødne.

Det er altid farligt at lovprise og berømme, hvis ikke det, der fremføres, kan holde, hvad der loves, men også af den grund, at det overfor læseren kan komme til at virke modsat hensigten.

I dette tilfælde gør jeg det med sindsro, først og fremmest fordi det bunder i personlig erfaring, men også fordi

mange andre har erfaret det samme. Ja, mon ikke enhver trods alt i det små har modtaget bekræftelse på det. Blot er der så det kedelige, at den enkelte ikke har omsat sin erfaring i handling og forlængst taget fat på at indhente det forsømte.

Vi er så tilbøjelige til at bryste os af vort høje kulturelle stade, men jeg tror, vi skal gå stille med dørene. Den enkeltes tag i kulturen er ikke så stærkt, som man vil gøre det til. I hvert fald er der for mig at se adskillige perioder i historien, hvor man med større ret kan tale om en menigmands kultur, end vi kan gøre det i dag.

Det hører jo heller ikke til sjældenhederne, at nutidens mennesker bliver kritiseret snart for det ene, snart for det andet. Tidens rastløse jag har i allerhøjeste grad løsnet den enkeltes forbindelse med den kulturelle arv. Det meste af kritikken kan føres der hen.

Hvis der indenfor en begrænset fremtid påny skal komme balance i regnskabet, må det tage en vending. Litteraturen må i bogstavelig forstand igen blive folkeeje, så vi får en vidende ungdom, ja, et folk som helhed, i fortsat udvikling og modning. Vi må ikke blive ensrettede, upersonlige døgnfluer, der kun har tanke for nuet.

Fremtiden skal skabes af dette slægtled, det kræver ansvarsbevidste og forstående personligheder i stadig udvikling, kvinder og mænd, der ved, hvad de vil, og hvorfor de vil det.

I et stillestående folk vil det bedste aldrig blive bevaret, men der, hvor det gører, er der grøde, der vil der ske noget, og en fremtid være sikret.

Hvis vi ikke ønsker at blive regnet for et sådant folk, må den enkelte være indstillet på at arbejde med sig selv, bruge litteraturen m. m. på rette måde, da vil der også her i landet fortsat være grøde og en fremtid.

Tage Søgård.

TANKER OM DEN FRIE IDRÆT

De kredse her i landet, som arbejder med fri idræt, er klærer sig gang på gang utilfreds med tilgangen til idrætten og er skuffede over, at vi ikke kan klare os i international konkurrence.

Man søger selvfølgelig at finde frem til årsagerne, og jeg skal her nævne nogle af de mest almindelige.

Nogle hævder, at der fra skolens side ikke vises den fornødne interesse for den fri idræt, og det har sikkert sin rigtighed i enkelte tilfælde, men man må stadig tage i betragtning, at det er uhyre vanskeligt for en gymnastiklærer i folkeskolen eller gymnasiet at sprede sig både over gymnastik, boldspil, svømning og fri idræt på en sådan måde, at det kommer foreningslivet til gode.

En gymnastiklærer kan ikke være specialist på alle felter, med mindre han har en uddannelse fra Danmarks højskole for legemsøvelser samt en del erfaring bag sig. Der til kommer, at selv en meget dygtig mand vanskeligt kan opnå gode resultater i undervisningen, med mindre der til hans rådighed står det antal rekvisitter, der svarer til klassens størrelse.

Med hensyn til skolens indstilling over for foreningslivet, så ved jeg med bestemthed, at langt det største antal skoleledere med stor velvilje ser på, at børnene deltager i foreningsidrætten.

Jeg føler også lyst til at drage den kendsgerning frem, at tilskuerne fuldkommen svigter idrætten, uanset hvor gode navne der findes på programmet.

Dette har ganske vist ikke direkte noget med tilslutningen til idrætten at gøre, men det har sin store betydning rent økonomisk.

Vi mangler de store navne, stjernerne, hævdes der, blot vi får dem, strømmer ungdommen ind under idrættens faner.

Det er muligt, at de få store navne, vi i tidens løb har haft, har betydet en vis momentan tilgang, men hvis der ikke står en stor stab af kvalificerede ledere og instruktører til at tage sig af en idrætsbegejstret ungdom, så vil skaren meget hurtigt svinde ind.

Jeg har hørt kendte idrætsfolk ytre ønske om at få afholdt kursus for eliteinstruktører. Altstå instruktører, som kunne tage sig af naturbegavelserne og topfolkene og føre dem frem til international berømmelse.

Her vil jeg straks slå fast, at vi ikke kan uddanne eliteinstruktører, — det er noget, man bliver, hvis man har mange års praktisk og pædagogisk erfaring bag sig samt en brændende interesse for og kærlighed til ungdommen og idrætten.

Rent økonomisk skulle vi være sådan stillet nu, at økonomien ikke lagde nogen hindringer i vejen for afholdelse af kursus for idrætsledere eller for et passende internationalt samkvem.

Afholdelsen af mange kursus for instruktører af begyndere betragter jeg som værende langt det væsentlige, og netop det, der skal til for at tilfredsstille en stor tilgang.

Vi må simpelthen bygge idrætten op fra bunden af og gøre den bred. Hvordan kan fodbold og håndbold samle i hundredevis af unge i foreningslivet og holde dem fast gennem mange år, mens den fri idræt kun samler forholdsvis få? Simpelthen fordi der findes et væld af instruktører, som på flere kursus, og med praktisk erfaring ind imellem, har lært at undervise mange begyndere ad gangen og på den rigtige måde.

Kommer man forbi stadion i Vejle hen på eftermidagen, kan man ofte se indtil 100 drenge i alle aldre i funk-

tion. Nogle spiller, og andre kan stå i 15—20 min. og øve den samme detalje i specialtræning og gå op i det med stor interesse.

Jeg har set drenge i 14 års alderen spille kamp og frydet mig over resultatet, og er resultatet ikke netop beviset for, at fremgangsmåden har været rigtig.

Det, man som instruktør skal gøre for at nå et resultat i begyndelsen, er at analysere sin idræt i specialøvelser, og så skal specialøvelserne kombineret på den rigtige måde til sidst danne et hele.

Med opøvelse i boldspil eller fri idræt gennem specialøvelser får den unge også en bedre forståelse af og indblik i, hvad hans idrætsgren består af, og når man forstår, hvorfor en øvelse netop skal udføres sådan, tror jeg også, interessen vækkes. Jeg er tillige af den overbevisning, at man, når man går frem på denne måde, får en større flok af al-sidig og mere vidende ungdom, som kan være til hjælp i foreningslivet senere hen.

Det er vigtigt, at en idrætsforening har samling på sine folk hele året rundt, og da gymnastik indgår som et meget væsentligt led i selve den fri idræt, bør man indbyde til gymnastik ikke alene for de voksne mænd, men også for kvinder og børn. Er det ikke sådan i mange idrætsforeninger, at man forsømmer at gøre noget for at holde samling på medlemmerne og særlig kvinder og børn om vinteren. Det er dog en kendsgerning, at der skal en stor ungdomsafdeling til for at sikre foreningens trivsel og konkurrenceevne ud i fremtiden?

Den forening, der tilbyder sine medlemmer en god omgang kraftig gymnastik, kan udmarket med henblik på sommerens arbejde på stadion bruge 15—20 min. af hver time til specialtræningsøvelser i fri idræt, som kan danne et grundlag og være en stor hjælp for at komme hurtigt i gang om foråret.

Når man kan få 40 drenge til at øve en lille, men meget vigtig detalje i fodbold, skulle det så ikke også være muligt at få 40 drenge til at øve detaljer i start, kuglestød og spyd-

kast? Selvfølgelig, men det kræver mange redskaber, så alle kan holdes i aktivitet.

Jeg vil gerne ganske kort skitsere, hvordan f. eks. 40 unge kan undervises i løb, kast og spring uden at gå ind på de tekniske finesser og uden at tage alle grene med.

1. aften:

1. Løb: Stil drengene op i en stor kreds rundt om dig på grønsværen og fortæl dem ganske kort, hvordan armene generelt bevæges under løb. Lad dem så jogge rundt om dig, mens du selv jogger med og underviser. Slip dem så ud på løbebanen og lad dem jogge på langsiden og gå i kurverne, men på 2 rækker, og du er selv med.

2. Starten: Du forklarer først startblokkenes anbrингelse i forhold til startstregen, og med en dreng som medium vises de stillinger, der svarer til startkommandoen. Nu indøves starten med hele flokken, idet man anbringer drengene i en kreds om sig eller med ryggen mod græskanten og tager een lille ting ad gangen. Knæl ned på højre knæ. Tryk hælen godt tilbage. Sæt venstre fod med tåen ud for højre knæ. Hold hænderne frem foran dig i skulderbreddes afstand og sæt dem på jorden med 4 fingre ud- og tommelfingrene indefter ca. 15—20 cm fra forreste knæ. Nu føres skuldrene frem over de strakte arme. Drengene løsner nu benene lidt og prøver selv at indtage stillingen. Evt. kan eleverne parres sammen to og to og rette på hinanden. Derefter indtages »færdigstillingen« mange gange. Fortæl om og indøv de første skridt og armsving i starten.

På instruktørens kommando foretages nu 8—10 rolige starter efterfulgt af løs joggning. Prøv at lade den ene starte den anden og rette.

3. Spring: Lær drengene at hinke på det ene ben, mens det andet pendulerer løst. Lad dem evt. øve pendulbevægelsen med højre ben, mens de står på venstre. Hinkene skal være rolige og korte. Dette hink er vigtigt at lære, da det fremmer indøvelsen af trespring, længdespring, højdespring

og evt. kuglestød. Man skal almindeligvis ikke indøve trespring med børn, men lad mig kort vise, hvordan man hurtigt giver dem en idé om det. Hver dreng slår en streg foran sine fødder, de står på række og sætter venstre fod på strengen. Instruktøren foreviser og siger nu: venstre, — venstre, — højre, — begge, hvorefter drengene med ganske små hop prøver det samme mange gange. Nu går de tre små skridt tilbage, og med et lille tilløb og venstre fod på strengen og små hop øves der frit.

2. aften:

1. Der varmes op med en omgang løs joggning vekslende med gang, og derefter deles drengene i grupper på 8 og efter størrelse. Næste omgang løbes gruppevis og på række på den måde, at bagste dreng med store, løse bevægelser løber op foran forreste dreng, men kun med $\frac{3}{4}$ fart. Senere aftener tages denne øvelse efter mere opvarmning med fuld fart.

2. Drengene øver nu starten 6—8 gange under lederens instruktion, hvor han gentager det indøvede fra første aften, og sluttelig øver drengene sammen to og to.

3. Kuglestød: Først viser instruktøren fatningen af kuglen, og derefter underviser han hele flokken på en gang, men uden redskab. Hold højre hånd op og venstre frem, så de har udgangsstillingen for armene. Gentag dette mange gange.

Alle bevægelser og stillinger, der indgår i stående kuglestød gennemgås detaljeret og gentages mange gange.

Nu kan gruppen deles i to. En til stående kuglestød og en til nogle små lette trespring i springgraven.

Til kuglestød grupperes drengene to og to og støder alle i samme retning stående på række, men frit. Efterhånden skal drengene parres sammen efter dygtighed, så der indbyrdes kan blive lidt konkurrence. Evt. kan aftenen sluttet med en lille sludder om reglerne for kuglestød eller start.

3. aften:

1. 20 drenge skal møde med hver sin depeche. Den første indøvning af aflevering og modtagning sker bedst på to rækker og i første omgang gående og med den fornødne forklaring. Par så drengene sammen to og to og slip dem løs på løbebanen let joggende og lad dem øve sig i selve afleveringen og modtagningen, idet bageste dreng afleverer til forreste og passerer.

2. Starten øves med hele flokken; man løber nu lidt længere og hurtigere, og til sidst starter den ene og retter, mens den anden løber.

3. Spydkast: Alle gamle spyd må frem og evt. suppleres med bambusspyd, som er billigere, og som man hurtigt og let selv kan lave. Først forevises fatningen af spydet, og derefter indøves fatningen og løbet med spydet. Det vigtigste, men også det vanskeligste, er at lære et rigtigt tilløb. Tilbagetrækningen af spydet øves mange gange, og derefter går man over til at øve de sidste 5 skridt af tilløbet på tælling og meget langsomt i begyndelsen, senere løbende og med lette, korte skridt.

Nu er vi kommet så vidt, hvis da ikke alt dette allerede var kendt fra vinterens arbejde i gymnastiksalen, at vi efter opvarmningen kan dele flokken i 3 grupper til f. eks.:

1. Starten. 2. Stående kuglestød. 3. Højdespring, som man efter en ganske kort forklaring kan gå i gang med. Eller:
 1. Indløb af tilløb til spydkast. 2. Lette trespring. 3. Start, aflevering og modtagning i første skift. Eller indøvelse af tilløb til kuglestød med hele flokken og derefter: 1. Stående spydkast. 2. Kuglestød med et let tilløb. 3. Længdespring med let tilløb, hvor der lægges vægt på højde i springet.

Når man arbejder med redskaber, er det vigtigste kravet om forsigtighed. Derfor må man altid sørge for, at drenge står på række, og at der er orden, så går dette let.

Hver gruppe må i begyndelsen ledsages af en ældre idrætsmand, som kan rette og vejlede. Senere kan en af drengene vælges som gruppeleder, dog ikke i spydkast og diskoskast.

Når en flok drenge eller piger bliver undervist alsidigt, vil man i løbet af kort tid få en flok, som virkelig ved noget om deres idræt. Jeg er lige ved at turde sige så meget, at instruktøren bliver overflødig og i stedet mere kommer til at virke som vejleder.

Man må som idrætsmand stadig sande det gamle ord: »Gentagelse er lærdommens moder.« Bliver man ved med at gentage og vende tilbage til det grundlæggende både som instruktør og aktiv idrætsmand, så kommer resultaterne og dermed lysten.

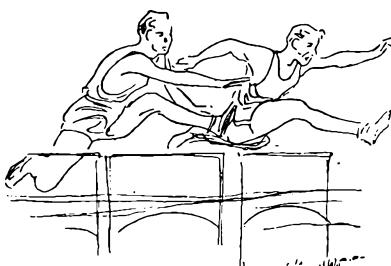
I den forening, hvor der tidligt er lagt et alsidigt grundlag, vil man aldrig komme til at mangle folk, thi der, hvor der er mange at tage af, behøver man ikke at efterlyse stjerner eller eliteinstruktører. Det er bredden i bunden, vi i første række må være interesseret i, og det er der, den bedste instruktør skal sættes ind.

Mine erfaringer her fra skolen og fra foreningslivet viser, at den her skilserede fremgangsmåde giver gode resultater over en bred front og kan holde samling på medlemmerne, og det skulle være tilstrækkeligt bevis på dens anvendelighed.

Mit motto er stadig: »Lær det størst mulige antal unge det mest mulige på den kortest mulige tid.«

Glædelig jul og godt nytår.

Viggo Søndergaard.

TIL SOMMERPIGERNE — SPREDT FOR ALLE VINDE —

Er det ikke hyggeligt at sidde med dette årsskrift? Lukke den øjeblikkelige hverdag ude — tænke tilbage på de tre dejlige måneder, vi var sammen på »Den jyske«. Soltimerne ved badstuen — måneskin på Skihopbakken — for nu at nævne de ting, der *ikke* var anstrengende; men alt det andet var også dejligt, ikke? Nåda — hvor I sled for at lære, og påent resultat nåede I — men færdige blev I ikke, hvis nogen af jer tror det, det var blot en begyndelse, I fik lige lov at løfte en flig af det spændende tæppe, der gemmer livet for jer, forhåbentlig et langt og lykkeligt liv —; »at leve er at lære«, men lære er ikke blot at lære en lektie eller få puttet »noget i hovedet« under et foredrag e. lign. — nej, det er meget andet og mere værdifuldt. Det er bl. a. at forstå omgang med mennesker, at forstå at tilpasse sig, at nyde og at give venskab (eller erstat ordet venskab med kærlighed, hvor det passer), at le og græde sammen, at føle tryghed i hinandens selskab. Jeg tror, I følte og lærte noget af alt dette, mens I var sammen. Skolens gode ånd havde sin store andel deri, men I havde også en god grund i jer selv og en god vilje. — Kan I foruden lærdommen, I fik i forskellig retning, tage dette med jer og bruge det frem i tiden i omgangen med andre mennesker, har jeres ophold på skolen haft stor værdi.

I mange af jeres poesibøger skrev jeg:

Dejligst af alle glæder
er glæden for slet ingenting —
ikke for noget, du kan eller vil,
glæden for intet — glæden for alt,
glæden, fordi du er til.

(Axel Juel.)

Det passede godt til jer, synes jeg, fordi I alle var så unge — senere bliver det vel nok vanskeligere at føle sådan —, men man kan hjælpe sig selv til det, og her må I huske på Svend Aages gode råd med en hobby.

For mit eget vedkommende tænker jeg selvfølgelig straks på gymnastik, for selvom denne, før jeg blev gift, var mit erhverv, var det samtidig min hobby. — Sikkert vil mange protestere mod at kalde det hobby — men alligevel, sådan følte jeg det (for man kan jo af forskellige gode grunde ikke altid sætte blomster i vand!).

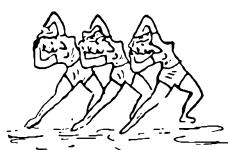
Flere af jer har det nok med gymnastik som jeg; læg mærke til, at i en god gymnastiktime glemmer man sine omgivelser, sine eventuelle bekymringer, og forhåbentlig til en vis grad sig selv, også som leder, kort sagt: man lever — og føler glæde derved.

Nogle af jer står nu som ledere, andre som elever, enhver kan have lige stor glæde af sin indsats og gøre andre gavn dermed. Selvfølgelig har lederen det største ansvar, men elevens er på sin vis ikke lettere, og der er i en lille kreds, til begge sider, brug for de leveregler, jeg har nævnet: at forstå at omgås hinanden, tilpasning, at nyde og at give, blande smil med alvor og at føle tryghed. Lederen venter, at alle gør deres bedste — eleven regner med god, velovervejet undervisning. Hertil lyder alt godt, men så stikker kritikken hovedet frem — og det er kun godt — den er »pisken over hovedet«, og den kan man aldrig løbe fra.

Det skal være det sidste, jeg nævner: tag ikke kritik som en personlig fornærrelse, men som en hjælp og *lær* af den. Og lad den være en spore til stadig at lære mere og leve med et åbent sind.

Held og lykke i fremtiden og glædelig jul!

Judith Lind.

Kære gamle clever!

En rolig time -- en dejlig morgenstund -- solen lyser frem gennem skoven i øst -- det er ganske stille. En let tåge stiger op gennem Bybækdalen og trækker langsomt ind over stadion. Imellem træerne ses et glimt af fjorden.

Vinter -- forår -- sommer -- efterår i stadig veksling lige uden for vinduerne. Nær og daglig kontakt med naturen giver fred i sindet. — Livet kan være omskifteligt som det danske klima.

Udlændinge påstår, at vi danske taler alt for meget om vejret. I daglig samtale er det indledning, emne og slutning. Aviserne kommenterer vor glæde over det dejlige vejr, deltager i vore beklagelser over kulde og hedehølger, jo, det er stof, men hvorfor er det sådan?

Vort klima er så omvekslende, så uberegneligt, at netop det kan give oplevelser så rige, at udlændinge, der lever under mere stabile vejrforhold, ikke kan følge os i vor vejr-meteorologiske interesse.

Bosætter vi os i et fremmed land, bliver dette at undvære årets omskiftelige gang det værste savn.

Fra Arizona — et sted, hvor der så at sige aldrig falder regn — kom to mennesker hjem. De havde været borte i 35 år. Samme aften de ankom, faldt der en voldsom tordenregn, der sendte alle indendøre, blot ikke de to. Uden overøj gik de med hinanden i hånden og lod sig gennembløde af den velsignede regn, lykkelige over igen at opleve dette under.

Vejret er et dejligt, neutralt emne, et glimrende middel til at komme i samtale med fremmede og udmærket til at undgå at komme i tale om alvorligere og ubehagelige ting.

Men jeg undgår det vel ikke —.

Det stadigt tilbagevendende spørsgsmål: Hvornår? møder vi tit, når gamle elever spørger om skolens fremtid, og jeg er svar skyldig. Lad os tale om vejret, men det tilfredsstiller ikke jer og heller ikke mig. Jeg selv kan kun gøre så lidt, jeg har kun at håbe på, at de gode mænd i skolens bestyrelse kan finde en vej frem, må få »vilje til at finde en vej«.

Dette sted, denne lille skole rummer for os så mange dejlige minder, den har givet os lykkelige timer sammen med mennesker, vi kan lide, den har givet lykkelige stunder for dem, som er kommet her. Her begyndte mennesker, som havde et ideal, havde drømme om, at her skulle dansk ungdom samles og dygtiggøre sig til et uselvisk arbejde for en god sag.

Idealerne har vi stadig i behold. Drømmene har I gjort til virkelighed. Men skolens fremtid?

Det ville være let at opgive, hvis der ikke var brug for den, men det er der, sålænge ledermangelen er så fremherskende.

Dansk Idræts-Forbunds tilslagn om støtte står stadig ved magt, blot har man tydeligere præciseret, at det må være hjælp til selvhjælp. Det er rimeligt, for det har altid stået mig klart, at vil man have andre til at yde, må man selv yde noget først.

Jeg håber dog, at man til vor debetside vil medregne den beskedne indsats, der er ydet gennem de ti år, skolen har virket.

Men jeg må i gang med at fortælle om året, der svandt.

Et godt lille vinterhold, der blev større efter jul, havde vi, flinke og gode unge mennesker, som her fik en tid, der virkelig gav udbytte.

Vi startede ellers det nye år med bryllup i familien. Vor gymnastiklærerinde Gerda Høgdall blev gift. Hun bor nu i Fredericia, men har betinget sig, at hun stadig skal lede gymnastikken her, det gik nu anderledes i år, men herom senere.

Vi havde som sædvanlig vore gode timer med redaktør Jerlev, der fortalte om vore rygge, og med Rask Nielsen, der bragte os med ud i de problemer, som beskæftiger sine dene ud over jordkloden.

Sidst i januar havde vi besøg af verdens bedste bordtennisspillere Richard Bergmann, England, og »Charlie« Gutierrez fra Chile samt Knud Runkel, Danmark. De var

Vidt berejste bordtennisspillere.

her nogle dage, og eleverne vil sent glemme den fænomenale opvisning, de gav med den lille celluloidbold.

Fastelavnsfesten blev, traditionen tro, vinterens store begivenhed. Vore elleve norske elever, der ikke var vant til at fejre fastelavn, var meget imponerede over vor måde at »faste« på og gav sig helt hen i festens glæder.

Mod slutningen af vinterskolen var vi inviteret ned til Idrætshøjskolen i Sønderborg for at prøve kræfter med dem på idrætsbanen. Det blev en dejlig tur med godt samvær med vore venner.

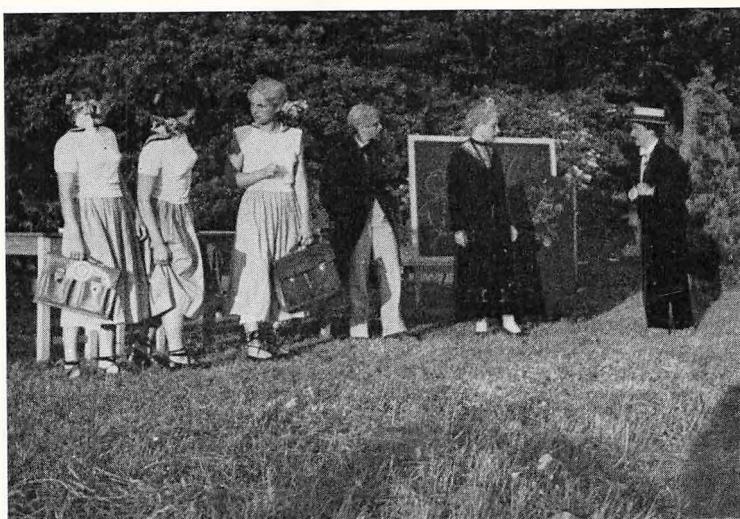
Vi delte broderlig sejrens palmer. Sønderborg vandt håndbold 8—7 samit fodbold 3—2, så der var kamp om det. Vi tog os af fri idræt og bordtennis, hvor vore ikke var til at røre. Om aftenen viste jeg en film, og derefter blev vi underholdt på bedste måde af vore værter.

Næste formiddag fik vi lejlighed til at takke for strålende gæstfrihed og for den store oplevelse, hvorpå vi drog videre.

Allerede på turen til Sønderborg havde vi besøgt histo-

Det blev en herlig tid sammen med pigerne, der rigtig forstod at nyde forårets og sommerens glæder.

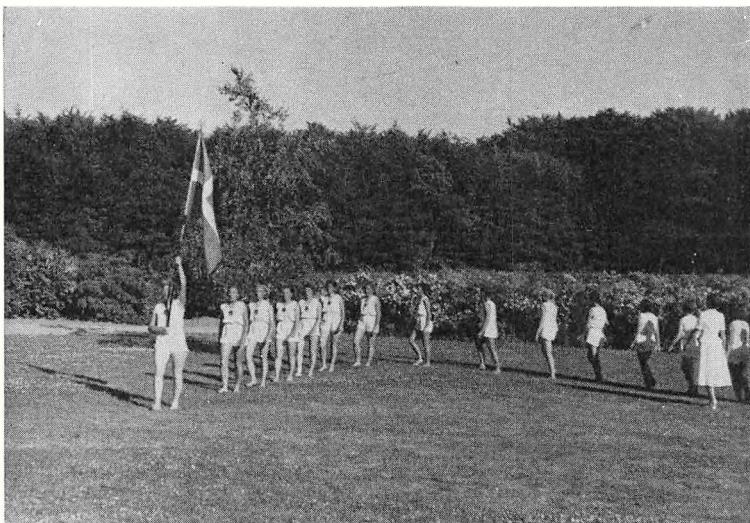
Den 10. maj var jeg inviteret til København af skolens Københavnskreds. Det blev en god dag med hyggeligt samvær. Rask Nielsen holdt et inspireret foredrag, og jeg fik hilsener fra alle med hjem på stålband til lærere, personale og elever. Jeg må hellere fortælle, at det blev påhørt med stor glæde.

Tiden gik hurtig mod elevmødet. Hvad skulle vi finde på i år? Vor gode ven, frisørmeester Randvig, Vejle, fik den opgave at finde på et skuespil og valgte Peter Fistrups »Lille Nitouche«, som han hjalp Søgård med at instudere. Judith havde ideerne til vore små overraskelser, og så gik de sidste dage med liv og lyst og megen travlhed.

Det blev også et elevmøde, der kunne måle sig med de foregående, ja, de gamle elever syntes, det var det bedste hidtil.

Gymnastikken gik fint, og folkedansene blev udført med et smittende humør; sådan skal folkedans være. Komedien blev hilst med stor begejstring, og mon I ikke sent vil glem-

me kong Faruk med sit skønne harem og damerne, der dansede menuet med overraskende moderne afslutning. Disse »overraskelser« foregik i projektørbelysning, og til

Faruk med harem.

afslutning fangede projektørerne Bjarne som den lille skorstenfejrer på taget af Jomfrborg.

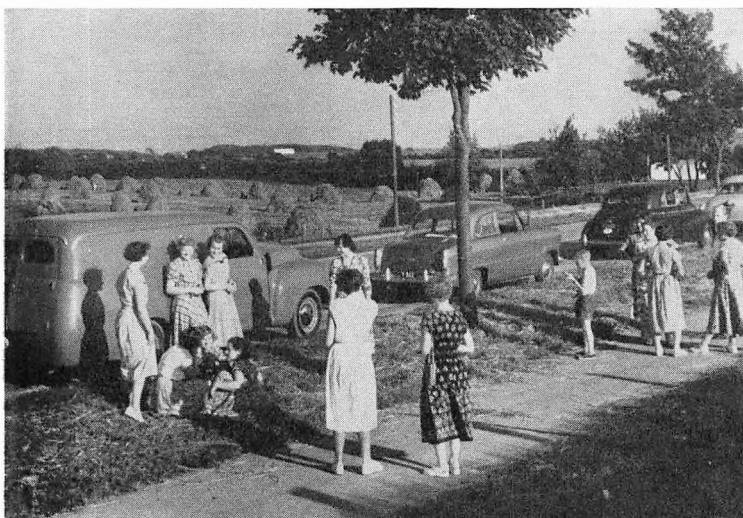
Jo, vi var også på skihopbakken for at synde aftensang, og det blev den skønneste aften, vi kunne ønske os. Fuldf-

Sommerpiger 51.

månen skinnede i den blikstille fjord, og dejlig lunt var det. Det varede længe, før de sidste gik til køjs.

Endnu et dejligt møde med gamle elever, vi var et minde rigere.

På vej til Vojens.

Vi var alle på besøg hos vore gode venner, forstanderparret Hagelsø, Vojens ungdomsskole. Pigerne lavede gymnastik, og vi så et dejligt sønderjydsk skuespil og blev der efter beværtet på det bedste.

Mod afslutningen af sommerskolen deltog vi i Sønderjydsk Idrætsforenings 50 års jubilæumsstævne på Idræts-højskolen i Sønderborg. Pigerne deltog i fri idræt og opnåede mange fine placeringer, desuden viste de virkelig god gymnastik og fik en fin kritik. Med stor interesse så vi på de øvrige delingsførerskolers opvisninger og nød de strålende aftenfester.

Jeg selv havde travlt med filmsapparatet og fik en god farvefilm ud af det, som jeg håber at kunne vise til næste elevmøde.

Da vi kom hjem til skolen igen, var alle pladser optaget

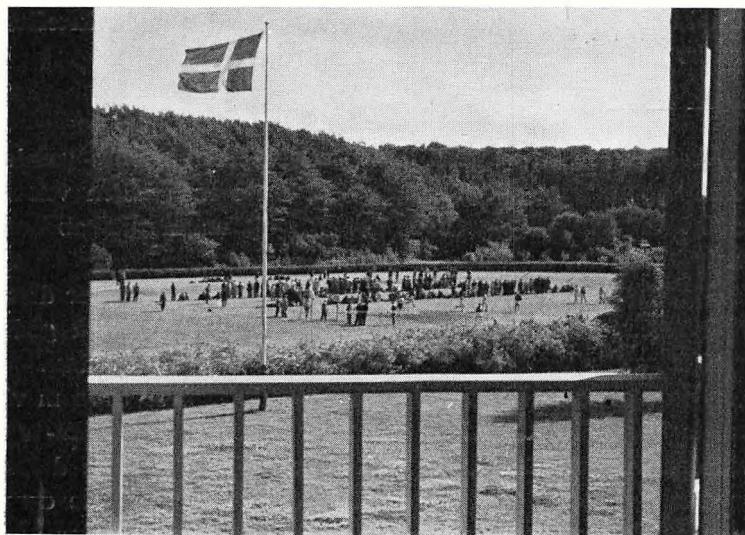
af kursister, men vi fik alligevel en hyggelig stund sammen i Kaminstuen, før pigerne drog hver til sit.

En beretning over årets forløb bliver tit fattig, alting bliver så stift, når det skal sættes på papiret. — Hvor gerne ville jeg ikke kunne fortælle løst og fast om alle de små episoder, vi har moret os over, om alle de gode stunder, hvor vi har diskuteret og drøftet aktuelle problemer. — Hvor gerne ville jeg ikke kunne beskrive vore dejlige tureude i naturen — jeg har prøvet — men resultatet blev kejtet og intetsigende. Her kan jeres fantasi fortælle det samme på den helt rigtige måde, blot den får stikordet — kan du huske —.

Glædelig jul og godt nytår.

Bjarne, Birte, Ingrid og Svend Aage Thomsen.

Sæsonen åbner.

SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

Året 1953 blev det bedste kursusår i skolens historie. 1648 kursister, fordelt på 40 hold, fortæller, at skolen, trods sin relative lidenhed, stadig er Danmarks største kursusskole.

Vor elvte sæson blev derfor over forventning, og vi lever stadig i håbet om, at vor lille skole må vokse, og at vi må få de lokaler, der er en simpel nødvendighed for at kunne klare os på lige fod med andre skoler.

I ord og gerning har vi følt, at vi har en stor »good will« i idrætskredse. Man vil gerne hjælpe os, og gør det, fordi man synes, det burde være en selvfølgje, at idrættens egen skole blev det ideelle hjem for idrætsungdommen.

Hjælpen må dog blive af moralsk art, for den pengehjælp, der er nødvendig til færdiggørelsen af skolen, er idrætten ikke i besiddelse af.

Jeg tror ikke, vi har råd til at undvære skolen, så længe ledermangelen indenfor dansk idræt er så følelig, og for

idrættens skyld, ikke for skolens, må alle gode kræfter sættes ind på dens bevarelse og udbygning.

Atter i år har vi haft den glæde at se alle vore gamle kendinge møde op, og de har ved deres medvirken været med til at skabe hygge, arbejdsglæde og kammeratskab hos de hold, de har haft med at gøre.

Nye kursus og nye ansigter er kommet til, vi byder dem velkommen i rækkerne og håber, de har følt sig så godt hjemme, at vi får fornøjelsen at se dem mange år endnu.

Den nye ferieordning blev ikke den hjælp for os, som vi havde håbet, i form af flere kursus i de stille efterårs- og vintermåneder. Idrætsorganisationerne vil helst have deres kursus i skoleferien, og da kniber det for os at huse dem alle. Forhåbentlig bliver det bedre, når ferieordningen er ordentlig indarbejdet.

Her ordnes alt – henvendelse Knud.

Sidst i januar begyndte kursussæsonen med Dansk Idræts-Forbunds ungdomsledekursus, og det blev en stor succes. Der meldte sig så mange deltagere, at de måtte deles over to week-ends. Disse kursus havde D. I. F.s bedste foredragsholdere og ledere. Direktør Axel Lundqvist, læge Aksel Mathiesen, redaktør Evald Andersen, overlærerne K. K. Hansen, P. W. Degner og Aage Feldt bidrog alle til, at eleverne fik et godt udbytte, og der var fuld tilfredshed og enighed om at fortsætte med disse kursus.

I februar måned havde Fredericia boldklub lagt et week-end-kursus til skolen, og deltagerne blev sat grundigt ind i fodboldens finesser af Tage Søgård.

Marts måned var forbeholdt flere jyske atletikforeninger, som kom og trænede i vore skønne omgivelser og fik små træningstips og råd med på vejen til den nye sæson.

I påskken var skolen fyldt til sidste plads. Dansk Cykle Union for Landevejssport havde igen lagt et kursus for klubledere og ryttere hertil. Dette kursus blev ledet af Wilfred Andersen, Erik Gutheil m. fl., og deltagerne høstede stor gavn af deres viden. — Bestyrelsesmedlemmer for D. C. U. f. L. overværede kursus og var sammen med deltagerne enige om, at det skulle være årligt tilbagevendende til gavn for dansk cyklesport.

Endvidere havde vi inviteret til påske-atletiklejr, og det blev en stor succes, idet 40 idrætsmænd og instruktører var mødt op. Ved samme lejlighed blev retningslinierne for Jysk Atletik-Forbunds instruktørvirksomhed fastlagt. Vi håber, der igen vil byde sig en lejlighed for os til at arran gere et tilsvarende kursus.

Skolens aprilkursus er ved at være en tradition, atter i år var det godt besøgt af funktionærer fra landets fængselsafdelinger, dertil var mange andre elever fra ind- og udland mødt op.

Foruden gymnastik, fri idræt og håndbold fik deltagerne også undervisning i fodbold. Vi er glade ved gennem dette kursus at kunne hjælpe alle, der står i det idrætslige arbejde.

Vejle Amts Gymnastikforening afholdt for syvende år

et håndbolddommerkursus under Viggo Søndergårds ledelse. Aage Højer, Ernst Erbs og Knud Thomassen medvirkede som censorer.

Den sidste søndag i april var forbeholdt De danske Gymnastikforeninger til håndbold- og atletikkursus. 76 deltagere var mødt. Instruktionen tog Carl Madsen og Viggo Søndergård sig af. Deltagerne gik op i arbejdet med stor interesse, og der er ingen tvivl om, at de, trods de mange deltagere, har haft stort udbytte af dette kursus. Tage Søgård holdt et udmærket foredrag om idrættens mål og betydning, og håndboldudvalgets formand lærer I. Kvist tolkede De danske Gymnastikforeningers tak til lederne og deltagerne samt til skolen for medvirken ved kursus.

Vi fik nu en lille pause, inden det store rykind med de mange kursus kom. Det første blev i pinsen, hvor Dansk Orienterings Forbund havde tilrettelagt et kursus for ledere og løbere under formanden Olaf Andersens ledelse.

Ugen før elevmødet havde vi et feriekursus for gamle sommerelever, og da der ingen tvivl er om, at dette kursus er en stor hjælp for dem, der leder, må I sørge for større tilgang.

Først i juni havde vi et hold københavnerpiger, som deltog i alle de idrætslige fag, og til næste år vil vi lave noget tilsvarende.

Dansk Boldspil Union havde i år rykket sit ene fortsættelseskursus frem til juni måned for ikke at kolidere med et begynderkursus. Det var en udmærket ordning. Lærerkræfterne på dette kursus var vor gode ven, Vestervig Madsen, og et nyt ansigt, Leo Nielsen fra »Frem«, København. De to supplerede hinanden godt, og deltagerne havde kun gode ord at sige om kursus.

Så kom vort årlige elevmøde, og knap var den sidste elev rejst, før vi igen fik skolen fyldt til sidste plads af: Dudde Bidstrups gymnastikinstitut, Edith Kofoeds småpiger og motionsdamer og Karl-Olav Dahlbaks fodboldgutter fra »Mjøndalen I. F.«. 130 deltagere ialt, så der var liv og fest fra morgen til aften.

Dudder ved Hvidsten Kro.

Vejret var strålende, og »Svend-rutebil« havde i år arrangeret en fin tur for »Dudderne«. Den gik til Århus, hvor vi så universitetet, videre til Kalø, Mols bjerge, Æbeltoft, Hvidsten kro og over Hadsten hjem, atter en pragtfuld dag med mange dejlige minder. Kan I huske Thora i badet og Anders Molbo med den ene fortand o. s. v.?

Kofoed havde i år taget sine motionsdamer med, og de lovede at vende frygtelig tilbage næste år; småpigerne — ja, de bliver jo store efterhånden, også dem regner vi med at se igen, om ikke før, så på de kommende sommerskoler.

»Mjøndalen I. F.« var et nyt bekendtskab og nogle fortræffelige gutter, mage til god opførsel og disciplin skal man lede længe efter, men de havde også dygtige ledere med. Karl-Olav, — vi glæder os til næste års kursus.

Så mødte J. B. U. med to begynderhold i fodbold, og lederne for disse var Poul Bunk, Arnold Jensen og Ove Bundgård. Alle tre har været her før, og de kan lægge stoffet til rette på den rigtige måde, så deltagerne får et godt grundlag at arbejde videre på hjemme i foreningerne.

Derefter havde Dansk Boldspil Union sit andet fortsæ-

lelseskursus med Niels Thomsen og Ejner Jensen som lærere, to gode folk, som D. B. U. har megen glæde af at benytte.

Sophus Nielsen svigtede heller ikke sine kursus i år, han er manden, der forstår at få alt til at glide på den rigtige måde.

Drengeholdene kom i år fra 8 foreninger: Viborg F. F., Åbenrå, Esbjerg F. B., Skive I. K., »Skovbakken«, Århus, Brønderslev I., A. I. A., Århus, og Hobro Boldklub.

Nogle af drengeholdene har været her før. Det glæder os, at de har opført sig så godt, at vi får lejlighed til at se dem igen.

For alle holds vedkommende har det sikkert været en strålende oplevelse at tilbringe 4 dage sammen med gode kammerater i dejlige omgivelser, hvor de lærer en masse om den idræt, der har deres store interesse.

Olav Guriby og vor gamle sommerpige Torill Hoem havde de sidste 10 dage af juli måned en træningslejr for idrettslaget »Mode«, det var herlige jenter og gutter, og de trænede fra morgen til aften med stor energi. Flere af dem

D.A.I. ved »Jomsborg«.

har opnået topresultater efter opholdet på »Den jyske«. Vel mødt igen!

Samtidig havde Dansk Arbejder Idræts Forbund sit tredie instruktionskursus for piger. Dette blev ledet af Charles Hjort og instruktøren Svend Aage Hansen.

Carita Olsen og Gudrun Hjort tog sig kærligt af de små københavnerpiger, som var stillet til rådighed for de voksne instruktører.

Ugen efter var forbeholdt Dansk Arbejder Idræts Forbunds mandlige instruktører i håndbold og fodbold. Var der få elever sidste år, så var kursus i år fuldtegnet, idet »Jomsborg« var fyldt til sidste plads. Egon Gundal og Svend Aage Hansen tog sig af håndbolden, Tage Søgård og Herluf Nielsen klarede fodbolden. Det blev et vellykket kursus, og for begge kursus blev afslutningen på »Munkebjerg« og sejlturen på fjorden sikkert den store oplevelse.

Charles Hjort havde i år 10 års jubilæum som leder af D. A. I.s instruktørkursus og blev stærkt hyldet af deltagerne. I ham og Henry Nielsen har forbundet to dygtige idrætsledere. Københavnskredsens drenge var instruk-

Aksel P. underviser.

tørerne behjælpelige og lærte meget, som de sikkert vil huske, når de bliver større.

Samtidig havde vi et hold cykleryttere fra Arbejdernes Bicykle Club. De havde henlagt deres træningskvarter til Vejle-bakkerne og forstod at få noget ud af det i den tid, de var her.

Sidste uge i juli og første uge i august havde Dansk Håndbold-Forbund begynderkursus for mænd og kvinder.

Det er 10. år, forbundet holder kursus her. De var skolens første gæster, og i alle 10 år har det været Aksel Pedersen, der på sin humørfyldte og dygtige måde har taget sig af instruktionen.

Palle Christensen, Egon Sander og Carl Madsen bidrog deres til, at begge kursus fik et vellykket forløb.

Ved »bordtennishallen«.

Bordtennisspillerne havde i samme uge rejst et stort telt mellem skolen og badstuen, og her boltrede deltagerne sig fra morgen til aften med den lille hvide bold. Forbundets tre instruktører, Chr. Juhl, Kurt Schandorph og Knud Garval tog sig af instruktionen, og det var en fornøjelse at se, hvor

godt der blev undervist. Chr. Helmer Jørgensen var en dygtig leder af kursus.

De to efterfølgende uger havde Jydsk Amatør Bokse Union begynder- og fortsættelseskursus. Jens Christensen gav deltagerne en god instruktion i boksning, og ved den afsluttende eksamen så man tydeligt, at de havde lært en masse.

Boksere ved cricketspillere.

Cricketspillerne savnede vi heller ikke i år. Det var det sidste cricketkursus under D. B. U., da der nu er dannet en selvstændig cricket-union. Den engelske instruktør J. Hankinsson sørgede for instruktionen, og Hans Andreasen, Horsens, var leder og tolk. Drenge fra Holstebro, Herning, Århus og Silkeborg undervistes af deltagerne, der her fik lejlighed til at vise, hvad de havde lært.

Midt i august havde vi igen et nyt kursus, Dansk Badminton Forbunds. Også dette kursus var fuldtegnet og blev ledet af kaptajn R. Heilbo. Endvidere medvirkede 6 amatører, som forud havde gennemgået D. B. F.s kursus, samt 2 professionelle trænere. Teorien foregik på skolen og del

Badmintonspillere.

praktiske arbejde i Vejle Badmintonklubs hal. Forbundsformanden N. P. Kristensen, læge Axel Mathiesen og forbundets æresmedlem Hans Hansen holdt foredrag, og Ole Mertz var en habil ringer og sekretær.

Kursus var fint tilrettelagt, og der blev forsøgt flere nye ting med afgjort succes. Som lederne sagde: Det bliver ikke sidste gang, badmintonforbundet lægger sit kursus til Vejle.

Old boys-ugen — den årlige tilbagevendende begivenhed (sidste hele uge i august) — forløb i år om muligt endnu bedre og morsommere end de 10 foregående år.

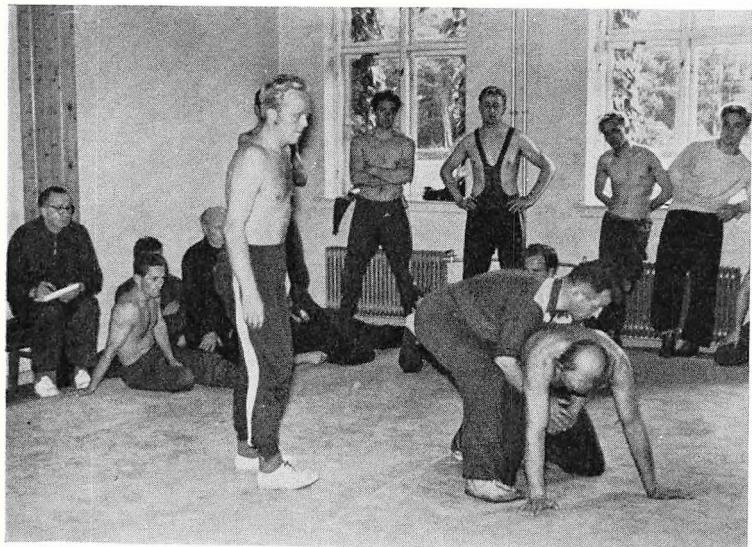
Hvad mener I om følgende program. Morgentur i skoven, gymnastik med Aksel Bjerregård, biltur, solbad m. v., atletik og boldspil, finsk bad o. s. v. Lyder det ikke godt?

Ind imellem hyggelige foredrag, i år bl. a. af Sophus Nielsen (Krølbæn), der var mødt op sammen med sin søde kone for at forsøde tilværelsen for os, havde vi besøg af Vejle Idræts Forenings orkester, Vejle Håndværkersangforening spillede og sang for os, efter at vi havde banket dem i håndbold under formidabel landskampstemning.

Håndboldturen til Horsens med kamp »indenfor mu-

Old-boys and old-girls.

Söderblom instruerer.

rene«, det var alle tiders oplevelse. Turene til Skærbæk, Bjerre Kro, »Hildesheim« i Glud, Bjerregårds lysbilleder, »Fatter og Mutter«'s hyggeaften på Jomsborg med æble-skiver, punch og masser af levende lys gjorde sit til, at det blev alle tiders old boys-kursus.

Først i september kom Dansk Atlet Union med træner-kursus i brydning. Valdemar Søderblom, Sverige, var instruktør, og jeg skal love for, at deltagerne bestilte noget. D. A. U.s sekretær P. Hofmann Jensen var øverste leder af dette udmærkede kursus.

Dansk Amatør Teater, F. D. F. Samvirke og Dansk social-demokratisk Ungdom havde de efterfølgende 3 week-ends.

Amatørskuespillerne havde sminkekursus, instruktion i tilrettelæggelse af en forestilling, og idrætspræsten Gaarn Larsen talte om idrættens betydning i det folkelige arbejde. Vejle amatører opførte Soyas: »Rød og gråt« og J. M. Synges: »I kløftens skygge« under stor interesse fra deltagerne.

F. D. F.-Samvirket begyndte i Vor Frelsers Kirke, hvor

»Skovfolket«.

de overværede pastor Poul Schous passionsspil »Pontius Pilatus«. Om aftenen talte F. D. F.s stifter, arkitekt Holger Tornøe. Emnet var: »Hvad fik du ud af det?« Efter det udmærkede foredrag, der blev hilst med stort bifald, var der film og kammeratskabsaften. Søndagen var helliget F. D. F.s arbejde.

Dansk socialdemokratisk Ungdoms week-end stod i valgpropagandaens tegn, og mødet sluttede også med, at samtlige deltagere drog i procession gennem byen.

Sidst i september og først i oktober måned havde vi et meget interessant besøg, nemlig eksamen for skovfogedelever. Disse 28 unge, deriblandt 1 kvinde, var på pinebænken hver dag i 14 dage. Der var eksamen i skovbrugslære, regnskab, opmåling, kulturarbejde, jagt, redskabslære, udvisning og skovning. Som censorer var skovriderne Axel S. Sabroe, H. C. Neergård og Tonboe, skovfogederne N. F. Nielsen, Fr. Jensen, H. Jensen og forstassistent Nissen.

Der var stor tilfredshed med arrangementet fra begge sider, og den sidste aften efter eksamensafslutningen havde

Glade bryderdrenge.

vi arrangeret fest for de nybagte aspiranter, hvor kommissionens medlemmer var til stede.

Vi fik nu tid til at slappe lidt af efter en travl sæson, men megen frihed blev det ikke til.

I skolernes efterårsferie havde vi igen skolen fyldt med glad idrætsungdom. 40 bryderdrenge fra hele landet var mødt op til Dansk Atlet Unions første drengekursus. Henrik Lindby, Carl Christensen og Willy Petersen var dygtige ledere. Det var friske og velopdragne drenge, der glædede ikke alene os, men også det esperantokursus, som fandt

Udlændinge, Esperantokursus.

sted på samme tid. På dette var der i år mange udlændinge. England, Tyskland, Sverige og Frankrig var repræsenteret, og lærerkræfterne var lærer L. Friis, Ida Christensen, Moravec, Kirsten Zacho og frøken Noll. Næste år kommer esperantisterne for 10. gang. Det må blive det helt store. Vi glæder os til at hyde dem velkommen.

Mange foreninger og enkeltpersoner fra ind- og udland har i år besøgt skolen. Disse besøg liver vældigt op i vort

daglige arbejde, vi er glade for dem, og vi håber, det er gensidigt. »Den jyske« står altid åben for dem, der har interesse i at følge vort arbejde.

Og så var det slut for i år.

Alle vore kursusvenner ønsker vi en glædelig jul og et lykkebringende nytår med vor bedste tak for året, der svandt.

Ingrid og Svend Aage Thomsen.

ELEVMODE

Lørdag den 26. juni fra middag til mandag morgen den 28. juni. Som sædvanlig har vi idræstøj med samt et godt humør, så skal vi gøre vort til, at det bliver en festdag.

Endvidere medbringes sengetøj til overnatning, da I ikke kan påregne at låne tæpper på skolen.

Indmeld jer i god tid, senest den 20. juni.

Vi håber på stor tilslutning.

Svend Aage Thomsen.

NYT FRA GAMLE ELEVER

Kære pionerer!

Sidste år foreslog jeg, at vi efter 10 års forløb udgik af elevskriften, dette skulle altså være sidste gang. Men det fandt ikke genklang, heller ikke ved generalforsamlingen i sommer. Vi må, inden vi siger mere, erkende, at udsendelsen af spørgeskemaer denne gang har ladet vente på sig, men enten man har 14 dage eller 5 dage til at besvare de par spørgsmål, kan vist komme ud på et.

Resultatet af vort rundspørge er blevet et svar plus heldigvis vore egne og så noget, vi har fået snuset op. Den eneste måde at få svar på er altså at vælge samtlige elever som repræsentanter. Vi kan vist derfor roligt indstille; hvis nogen vil have noget at vide om Holger og mig, kan de blot komme til elevmødet, vi er der hvert år.

Den evigt trofaste Kaj Frimann, som troligt har svaret, hver gang vi har skrevet, har desværre været meget syg af mavesår og har derfor hele sidste sommer ikke måttet røre en fodbold eller anden sportsrekvisit, han har dårligt måttet overvære en håndboldkamp mellem to søde pigehold for ikke at komme i ekstase. Vi har hørt noget om, at Timm, der har haft en gård på Randersognen, har solgt denne og er indtrådt i faderens forretning. Forstå det, hvem der kan. Sige nej til det frie liv som landmand og blive en nervenedbrudt forretningsmand, der så senere skal på landet og hvile ud.

Holger har slet ikke tid til idræt mere. Han forpagtede en stor gård på Randersognen, og da det ikke er hans øgt at forpagte den over et længere åremål, har han kun haft en enkelt hjælper, så man forstår, at han har fået rørt musklerne. Vel er der sket meget for mig i det sidste år, men når man skal til at skrive om det, opdager man, at det vil fylde alt for meget. Jeg skal derfor indskrænke mig til at nævne, at jeg har gjort et mægtig godt køb. En pragtfuld villa omtrent ned til Lillebælt med alle tænkelige indretninger i, for næsten ingen penge.

Lad os så minde om, at vi til næste år fejrer vort 10 års

jubilæum, og vi venter, at alle, der kan krybe og vrikke med ørerne, slutter op til elevmødet, så vi kan få et par gode dage sammen.

Nu vil Frimann, Holger og jeg ønske jer en glædelig jul og alt godt i årene fremefter. *Flemming Tobiesen.*

Kære sommerpiger 1944!

Husker I, hvor dejligt vi havde det på »Den jyske«? Vi var kun en lille flok, men snart var vi alle på skolen som en familie. Det var en rig og usforglemmelig tid, vi fik lov til at opleve sammen. Til sommer er det 10 år siden. Hvor tiden dog går. Tænk, om vi kunne mødes allesammen til elevmødet og fejre 10 års jubilæet, det kunne være morsomt. Kom nu alle, tag børnene med, vi kan jo skiftes til at passe dem.

Der er ikke meget nyt at skrive om. Jeg har ikke fået svar fra ret mange. Gerda fortæller, at familien har det godt, selv har hun været syg sidste vinter og lå 7 uger på sygehuset. Johanne har travlt med at hjælpe sin mand i forretningen, hun har sluttet med at undervise som lærerinde. Johanne havde den store sorg at miste sin lille pige sidste vinter. Anna skriver, at de alle har det godt, hun får ikke tid til at gå til gymnastik, men er med til et skrædderkursus, så hun kan lære at sy tøj til knægtene.

Marie er hjemme i Tarm, hun deltager i gymnastikken og er med til håndarbejdskursus. Helga Knudsen bor nu i København, har det godt og hedder nu fru Enselmann. Hedvig er stadig ved rigstelefonen, hun havde det store held at vinde en rejse til Spanien og var dermede og opleve sommeren og havde mange gode minder med hjem. Desværre har hun været en del syg det sidste år.

Jeg har ikke meget at berette, jeg er stadig i Stockholm, hvor jeg trives bra. Så tillader jeg mig at efterlyse »Stafetten«, den er blevet lidt langsom med årene. Til at begynde med havde vi den 2 gange om året, nu kan den næsten ikke nå omgangen rundt på 1 år. Skal vi ikke være enige om at sætte lidt mere fart på den.

Hilsen og på gensyn til elevmødet, glædelig jul og godt nytår.

Ingrid og Johanne.

Kære kammerater vinteren 44—45!

Der er ikke kommet noget nyt i år. Måske er der heller ikke sket noget nyt for nogen af jer. Den ene dag går efter den anden, og man oplever vel ikke ret meget, som man selv mener har interesse for de andre. Men alligevel. Det er jo ikke de store oplevelser, det drejer sig om. Vi er glade, bare vi hører, at det

går godt for de enkelte. Jeg kunne godt remse navne op, men det ville blive en gentagelse af det, jeg skrev sidste år. Det, vi skulle have, var en lille personlig hilsen fra hver enkelt, en frisk impuls, der kunne inspirere til at fortælle lidt om jer. Jeg har det selv sådan, at når jeg ser billedet igennem, så tænker jeg: hvor er nu han, og hvad bestiller han. Hvordan går det mon med den og den. Det ville være dejligt at kunne få svar.

Lad mig da bringe det, jeg ved. Lange er stadig i Århus, han arbejder med sin idræt, er bl.a. blevet instruktør for flere foreninger. Henning fortsætter i Horsens, han er blevet forlovet siden sidst, det stakkels skind. Ole er i Ålborg. Lyhne er nu i gang med det sidste år på Haderslev seminarium og glæder sig til at blive færdig. Han har om ikke jordens dejligste dreng, så dog sikkert den sødeste i Vojens og omliggende sogne. Så er der Arne — købmand, der stadig deler rosiner ud; han er kommet med i idrætsforeningen. Bøgild er så vidt vides stadig på Bøgildsgård. Jørgen Carlsen er blevet lærer på Vojens ungdomsskole. Marius Thomsen var for første gang til elevmøde i år. Og hvor var det dejligt, sagde han bagefter. Hvor bli'r I af, alle I, der aldrig kommer? Jørgen Dyhr Nielsen er stadig lærer på Lauritsens sømandsskole i Svendborg. Frank er så vidt vides blevet træner i Østrig.

Willy Eisfeldt er vel nok den, der er det bedste nyt om. Han er fra 1. juli i år ansat som forstander for Lauritsens søfarts-skole i Svendborg. En fin stilling, der stiller store krav, men vi, der kender Eisfeldt, er ikke i tvivl om, at han er den rette mand. Et hjerteligt til lykke skal lyde fra alle kammeraterne fra 44—45. Om mig selv er der vist ikke noget særligt at berette. Jeg arbejder for Grænseforeningen, har et lille job på et lærlingehjem og er for nylig blevet medarbejder ved Valby Duplik-Tryk, Strindbergvej 3, så hvis I har et eller andet duplikerings- eller tryksagsarbejde, I skal have udført, så står vi til tjeneste. Vi kan lave alt.

Til slut mine hjerteligste hilsener og tanker.

Thormod.

Kære piger 45!

Så skal årsskriftet i trykken igen, og så må vi prøve at samle oplysninger sammen, selv om det bliver sværere år for år. Vandrebogen ser vi ikke meget til, og tilslutningen til elevmødet er jo heller ikke stor.

Først har vi den altid omstrejfende Sonja, der i sommer til fods har været i Tyskland, Holland, Belgien, Frankrig og tilbage over England. Hun er ansat på kontor i København og er travlt optaget i sin fritid med stenografi og kvindelige marinere. Oda

har forladt hovedstaden og er rejst til Nakskov, hvor hun har en masse gymnastikhold i fritiden foruden sine timer i en realskole samme sted. Anne Marie er blevet gift og er efter sigende også rejst til Falster. Aase har fået pige nr. 3. Det skulle selvfølgelig have været en dreng. Gerda er stadig i Esbjerg, og Erna er vistnok kommet hjem fra England. Herdis lever i bedste velgående og har jo en stor dreng nu.

Sigrid bor stadig i Tisvildeleje. Tonny træffer jeg af og til her i Vejle, men hun har altid så travlt. Karen Gerda var så uhedlig at miste en lille pige, men har det ellers godt. Søster bor i Hillerød, hun passer sin mand og sin lille søn og har det dejligt. Harriet er også blevet gift siden sidst og har fået en søn, de har fået deres egen lejlighed i Odense. Jeg er stadig i Vejle, jeg trives bra, og nu er min søn blevet et år, så han er jo ved at være fuld af spilopper. Jeg går til gymnastik i V. I. F. et par gange om ugen.

Til slut sender vi gode ønsker til jer alle, god jul og godt nytår.
Harriet og Tove.

Kære kammerater vinteren 45—46!

Der er ikke kommet meget nyt i år. Det skyldes dog i nogen grad, at undertegnede har haft så meget at gøre, at jeg ikke har fået skrevet ud til de forskellige. Næste år bliver det bedre.

Heine har solgt sit hus i Sorgenfri og fået lejlighed i Ordrup. Han har fået en større båd og farter om på Øresunds vilde vover i de få stunder, arbejdet kan tillade det. Han har fået en større og bedre stilling som reklamekonsulent. Adler er stor-træner i Sparta, politiet, F. I. F. o. s. v. Han ligner stadig sig selv. Torgeir slider i det og roder sig ind i alt det, han kommer i nærheden af. Han vil lige have 50 års jubilæet i Oslo idrætsforening med, inden han trækker sig tilbage som formand. Bo Boesen er stadig hjemme. Han har bygget nyt hønsehus og maskinhus. Hønsene er hans store nummer. Om det så er på loftet, vrangler det med dem. Det siges, at han går og sunderer på en ny metode, der skulle gøre det muligt, at de også ville lægge æg, han mener at have hørt noget om, at høns kan lægge æg, og at disse er ret dyre for tiden. Disse spekulationer med hønsene tager så meget tid, at samme Bo ikke får tid til at finde sig en kone.

Folmer har købt ny bil. Man er vel landmand. Jens Aage er blevet forlovet og har det godt. Villy Vilstrup har fået en datter, efter sigende er hun jordens dejligste tøs, men det kommer fra ham selv, så der er vel ikke noget at sige til, at hun er dejlig. Måske ligner hun også faderen. Man er vel fotograf, siger Villy.

Idræt er der ikke blevet megen tid til, haven, arbejdet, vindyrkning m. m. tager tid og kræfter, men Villy har dog fået tid til at tage den femte sløjfe på idrætsmærket i guld.

Robert Rasmussen har taget billetten til Staterne, han havde lovet at sende en hilsen til årsskriftet, men den er ikke kommet. Fru R. Lund slider i det i smedien i Bøjden. Han laver vogne m. m. Han har fået en datter mere nøjagtig 5 år 4 min. og 7 sek. efter den førstefødte. Og dette talte man meget om ved sommerens elevmøde. Smeden fra Lisbjerg var også med til elevmøde sammen med sin kone. Der er også hilsen fra Anders Krogh.

Jeg har ørerne i maskinen, som man siger på Fyn. Arbejde fra tidlig morgen til sen aften. Vi har 10 mand på værkstedet. Jeg er formand for ungdoms- og gymnastikforeningen, formand for Midtfyns snedkermesterforening. Jeg underviser på teknisk skole, leder gymnastik og idræt og mange andre ting. I sommer var jeg med foreningen på en herlig tur til Norge. Jeg venter mange af jer til landsstævne til sommer, og så er I hjertelig velkommen til at besøge mig. Dette var vort bidrag for i år. Jeg håber, der kommer mange til sommer til elevmøde, så vi kan drøfte gamle dage, og næste år skal vi se at få en lidt større repræsentation i årsskriftet.

Glædelig jul og godt nytår til jer alle.

Niels Peter og Villy.

Kære sommerpiger 46!

Tak til alle, der har sendt en hilsen. Det har været lidt sløjt i år. Selv trofaste piger, der plejer at skrive hvert år, har svigtet. Det er trist. Næste år må I være med alle.

Helbo gik i de dage, da hun fik brev, og ventede en lille-søster eller -bror, hvad det nu bliver. Har det ellers godt. Maja og Hilda har haft besøg af Knud med familie og fik en frisk hilsen fra »Den jyske«. Maja har fået en søn og Hilda har nok »særligt« nylt at melde næste gang. Det mener Maja i hvert fald. »Ras« melder alt vel. Ikke flere børn siden sidst, derimod en kvindelig landvæsenslev, der er skrap til indvendig gerning. I Sønderjylland hos Anna trives ungerne godt, skriver hun. Anna leder i vinter gymnastik, hun har 2 hold, og det er første gang siden opholdt i Vejle, men det går godt. I Bredebro hos Esther Borg er familien blevet forøget med en søn, så det var nødvendigt at bygge en ny villa, der blev taget i brug først i november.

Gerda Gundsømagle sendte følgende udklip: »Fru G. Petersen lod med forståelse, charme og energi småpigerne boltre sig i deres øvelser, snart med den ene snart med den anden ende i vejret. Fru G. Petersen har et dygtigt tag på netop de årgange.«

Det er fra en opvisning i januar. Jeg synes, Gerda kan være tilfreds. Ellen Tagesen er i Sønderborg, hvor hun stadig syr. Hun spiller håndbold og badminton. Fra Landerupgård er der hilsen fra Else og Poul, som i marts fik en datter.

Det forbavser, at Edith er at finde inden for landets grænser. Hun har været i huset hos en fabrikant i London. Tog over Dover—Calais til Paris og derfra til Danmark. Er på feriehjem ved Greve strand som kokkepige. Ellen Låsby er igen havnet i sin gamle plads i Gentofte. Var med sit herskab på en herlig tur gennem Tyskland, Holland, Belgien, Frankrig til Schweiz i september.

Fra Norge er der hilsen fra Eva, der bor hos sine sviger-forældre i Høybråten. Hun håber snart at få en lejlighed, så de kan blive gift. Hun har været på besøg hos Karin og bringer en hilsen fra hende. Vor gamle repræsentant Kirsten L. har fået en datter, Jette. Foruden mand og børn har Kirsten en del fjerkræ at passe, er leverandør til de fleste andespil i miles omkreds. Hun håber, at alle der kommer i nærheden af Jelling, vil kigge indenfor.

Hos Lizzie i hovedstaden sker der altid noget. Alle venner fra skolen, der kommer til byen, skal ud og hilse på hende. Søs er stadig deres eneste barn. Men — kommer tid, kommer råd. Sommerferien gik til Vejle på egen scooter. I Brovst har Rigmor haft travlt med at lære børnene at cykle. Gudrun er på amts-sygehuset i Kjellerup. Hun er begyndt på det sidste år som elev og glæder sig til at blive færdig, så hun kan begynde at tjene lidt. Fra 1. maj har hun søgt supplering på St. Hans.

Om mig selv er der også lidt nyt. Fra 1. april har vi boet i Vendsyssel, hvor vi har forpagtet en gård. Selv om det kneb med at komme hjemmesfra, tog jeg alligevel til elevmøde og fortrød det ikke. Hvert år er det en oplevelse at være med. Jeg skal for første gang i vinter lede gymnastik, så det er spændende, hvordan det går. Jeg efterlyser iøvrigt vandrehogen.

I alle brevene er der hilsener til venner og lærere på skolen, som jeg hermed sender videre sammen med egne ønsker om en god jul og et rigt nytår.

Gudrun og Ingse.

Kære kammerater vinteren 46—47!

Nu afgår posten med det sidste til bogtrykkeren, og jeg havde gået og håbet på, at det i år skulle være lykkedes jer at få sendt en lille hilsen, inden årsskriftet gik i trykken, men jeg har kun meget lidt at berette om jeres årgang. Skipper har lige aflagt skolen et besøg, inden han skulle ud på de store vande som kok, så ham ser vi ikke til elevmøde næste år. Thorvald

Oehlenschläger er kommis i Vejle og har aflagt skolen et besøg sammen med Evald.

Willy Kjær har fået sin egen slagterforretning i Bogense, og det går ham fint. Folmer hører til en af de trofaste, han har besøgt skolen sammen med sin søster, og de kørte i et flot dollargin. Chr. Jacobsen passer stadig sine nellikekulturer. Sidste vinter var skolens elever nede at se det store og velbassede gartneri.

Det var de sparsomme oplysninger jeg er i besiddelse af. Jeg har nu kun et ønske: mød op til elevmødet og deltag i denne festdag sammen med gamle gode kammerater.

Glædelig jul og godt nytår.

Knud Thomassen.

Kære sommerpiger 1947!

Jeg har trukket tiden så længe ud som muligt, men det er ikke mange af pigerne, som har skrevet til mig.

Først var der kort fra Dagny. Hun er blevet gift og bor i Jerlev, hun leder ikke gymnastik i vinter, der skal nye kræFTER til, mener hun. Magda er blevet gift med Jess, og de har to dejlige piger. De har også en gård på 22 td. land, så der er nok at se til. Der er også brev fra Petra, som har fået en dejlig søn, han bliver godt forkælet, forhåbentlig kan hun klare det. Fie skal jeg hilse mange gange fra, vi var sammen til elevmødet, og hun har det så godt. Ane var også med til elevmødet, og sammen med Lizzie og Nethe hoppede de rundt på græsplænerne og morede sig rigtig rart. Nethe er godt gift og har en dejlig dreng. Lizzie bor stadig i Søborg og har det rart sammen med Poul og Süss.

Jeg har det selv godt. Tiden flyver af sted. Vi har fået en sød lille søn. Han kom nøjagtig 5 år og 27 sek. efter Elisabeth. Vi havde jo lovet hende en lillebror på fødselsdagen, så vi måtte jo gøre noget. Vi har lige haft besøg af Rask Nielsen, han holdt foredrag og boede hos os. Vi mindedes, da han for 6 år siden var her sammen med Ane, Nethe, Inga og Lizzie.

Vi sender en hjertelig hilsen med mange gode ønsker for jer alle og for »Den jyske«. *Ditte Kaj og Lykke Krarup.*

En hilsen fra de 7 norske.

Reidun er gift og har en dejlig gutt. Det har jo alle. Det vil si, alle har ikke en gutt, men alle synes, deres er den dejligste. Synnöve har været en tur »Over there«. Jeg har truffet henne et par ganger på gaten, siden hun kom hjem. Like blid og like hyggelig å snakke med, men så slank så slank, den metoden må

jeg snart lære. Hun driver fremdeles med håndball og lidt friidret ved siden av.

Torill er like slank, like blid, virker like ung, som da hun var på skolen i 47. Hun vil så gjerne gifte sig, men søker forgjeves etter hus. Uten om sitt arbeide på tannlægekontor leder hun et gymnastikkparti.

Elisabeth bor for tiden i København. Hun har foreløbig en datter og venter sig i det nærmeste nr. 2. Hun har det bare godt.

Inger er for tiden i England, hvor hun har tatt sig post som selskapsdame, for at komme litt ut å lære sproget bedre. Åse er for tiden i Los Angeles, leste i avisen, at hun hadde forlovet sig. Stakkars mann, jeg håber, han kan ta igjen.

Til slut en hilsen til dere alle. En riktig god jul og et godt nytår.
Inga-Brita Askvik.

Kære kammerater fra 1947—48!

Dette års beretning kan desværre ikke blive lang, da der ved et uheld ikke er sendt brev ud til mere end halvdelen.

Styrk har helt forladt idrætten, ikke af mangel på lyst, men han blev gift i foråret og har overtaget sin fødegård, og han har så meget at bestille. Arne Petersen har forladt de glade fynboer og er rejst tilbage til Djursland, hvor han sammen med en kammerat har overtaget en grusgrav, og de skal nu til at forsyne det halve Jylland med grus og skærver. Så hvis der er nogle, der mangler lidt grus til havegangen, skal de få det billigt. Carl Christian er groet fast i København, han arbejder stadig med møbler og boligindretning. Han har dog ikke mere travlt, end at han har haft tid til at gifte sig og tage på bryllupsrejse til Østrig og Italien i sommerferien. Elmer Andersen kommer af og til til Vejle, han er slagtermester i Solkær.

Niels Petersen har i sommer startet for Horsens idrætsforening og har løbet en del gode 5000 m. Samme Niels er fra november flyttet til Mors. Henry driver i øjeblikket hønseri sammen med sin broder et sted i det mørke Jylland. Om mig selv kun lidt. Jeg har i sommer som sædvanlig arbejdet i V. I. F. og har i vinter et pige- og damehold til indendørs atletiktræning.

Til slut sender vi de nygifte gode ønsker og til jer alle ønske om en god jul og godt nytår.
Knud og Henry.

Norge.

Kære kammerater!

Der er kun lidt nyt at fortælle fra os her i det kolde nord. Vi har kun lidt kontakt med hverandre, tilfældigt en gang imellem.

Hvis jeg ikke er helt forkert underrettet, har både Sverre Øverby, Willy Beck, Leif Winther og Gunnar Mathiesen alle taget eksamen fra Statens Gymnastikskole i Oslo. Sverre, Willy og Leif har alle taget den på den såkaldte militære trup, d. v. s. at de er uddannet til instruktører ved forsvaret. Gunnar Mathiesen arbejder forøvrigt med at danne et norsk instruktør-forbund. Her tror jeg, at vinterkursus på »Den jyske« berettiger til medlemskab.

Hans Nordberg er uddannet som lærer og virker antagelig i Trøndelag. Formodentlig pusler han stadig med fodbolden. Alf Solnaes har jeg ikke hørt fra. Josef Vallner har giftet sig og er blevet fader. Han har slættet sig ned i sin fødeby, men har lagt idrætten på hylden. Sverre Øverby har udviklet sine idrætslige færdigheder i de sidste år. Han har deltaget i mange konkurrencer. I år blev han norsk mester i kugle med et stød på 15,20 m. Han har været Norges repræsentant på landsholdet. Norgesrekorden på 16,02 skulle være inden for rækkevidde. I diskos har han klaret 43 m. Tillykke.

Jeg er blevet færdig med min uddannelse som sygegymnast og har mere end nok at bestille som sådan. Min frue og jeg var i fjor på en fin tur til Danmark, hvor vi også besøgte »Den jyske« og havde nogle dejlige timer.

Dette var, hvad jeg har at fortælle fra Norge, jeg sender en hilsen til alle på skolen, til alle kammeraterne og til alle kendte.

God jul og godt nytår.

Kjell A. Næss.

Kære 48-piger!

Så igen et par ord til årsskriftet, vel kniber det lidt at få det samlet, men det er forståeligt, eftersom de fleste nu er gift og har de hjemlige pligter at passe. Men årsskriftet er den eneste forbindelse, vi har med hinanden, derfor må vi ikke svigte her.

Esther er desværre endnu ikke rask, så hun har ikke noget gymnastik, men kan dog passe sit arbejde i Esbjerg. Alt vel hos bagerkonen i Ikast, mange kager og mange kunder, men ingen tid til idrætten. Simon mangler ellers ikke opfordringer til at lede gymnastik eller folkedans. Næstefter gymnastik og roning er motorecykelkørsel noget af det herligste siger Boes, og så fandt hun en snedker i Sønderjylland i sommer. Efter endt sygeplejeuddannelse har Boes nu stilling på centralsygehuset i Randers. 1. februar flyttede Bjørn til Frederiksberg hospital, hun bor dør om dør med Mester, hun omgås med planer om at gifte sig med sin læge i nær fremtid.

Mester er stadig danmarksmester i kugle og diskos og har i år udvidet det til også at omfattede ottekamp. Så nu kan vi sige,

at Agnes er Danmarks mest alsidige atletikpige. Hun har desuden flere landskampsejre og mange andre sejre og gode placeringer. Stakkels Slots har nu fuldstændig indstillet sit omflak-kende liv og har slået sig til ro som sygeplejerske på St. Josefs hospital i København.

Jenny Lausten er gift, hun hedder nu fru Wilstrup Jensen og bor i Torkildstrup på Sjælland. De har en lille søn, f. d. 4. maj 53. Gudrun Jensen har i år taget den første sløjfe på guld-mærket, men har ellers lagt al idræt på hylden på grund af sygdom. Også Ella har opgivet idrætten, hun har været syg i lang tid, men er nu rask og bor med sin mand i Odder. Karl er nu en stor dreng på 2½ år og en fin løber, skriver Helboe, og hun regner med, at Karl får en lillesøster i nær fremtid. Inger bor stadig på Mols og har det godt, men siger »intet nyt her«, så der må jo ikke være udkommet nye molbohistorier.

Jenny-Marie lever et lykkeligt familieliv sammen med sin mand og lille pige Judith, der er 1½ år. De bor i Århus. Emma H. er om sommeren på højskolen i Haslev og leder gymnastik og håndbold samt kjolesyning. Hun syr i vinter på en kjolefabrik i Herning, bor i Ikast, hvor hun leder gymnastikken, endvidere leder hun et hold i Isenvad.

I Julsminde tager Emma B. sin tørn med gymnastik, hun skal i vinter lede 2 hold. Persillegartneren har i sommer haft stor øre af sine lög, ligesom den øvrige virksomhed er gået godt. Hun har en dejlig søn. Ruth E. har måttet opgive sin gymnastik til fordel for sin mand og sine 2 drenge. Kirsten bor i Vanløse og har nu 2 søde, lyse piger på 3 og ¾ år. Hvad mig selv angår: Har i sommer været på sy- og tilskærerskole. Jeg leder i vinter gymnastik i Vildbjerg og et par nabobyer.

Vi håber, at årsskriftet må finde jer alle i bedste velgående. Mød talrigt til elevmødet og lad os få et par gode dage sammen.

De bedste ønsker for julen og det nye år.

Kirsten og Agnethe.

Sydslesvig.

Kære 48-piger!

Først og fremmest mange hilsener til jer alle, hvor I så er. Jeg har i år ikke hørt fra nogle af mine sydslesvigske kammerater, så det bliver bare lidt om mig selv. Jeg havde en dejlig biltur i påsken sammen med mine forældre, og vi nædede også til »Den jyske«. Det var mig en stor glæde at se alle de kendte steder igen og hilse på gode venner på skolen. Idet jeg håber, at I har det lige så godt, som vi havde det på skolen, sender jeg alle ønsket om en god jul og et godt nytår.

Ulla Sommer-Pahl.

Norge.

Kjære sommerpiker 1948!

I skrivende øyeblikk, 3. nov., har jeg ennå ikke hørt noe fra mine to norske medelever, Lina og Klara. Dere får nåye dere med å høre bare om meg.

I sommer feiret jeg 5 års jubilæum på »Den jyske«. Det var hyggelig å føle den gode tonen samt opleve Danmark med København på nytt, det er et virkelig deilig land.

Nå arbeider jeg i resepsjonen på Grand hotel i Skien, hvor jeg var for to år siden. Det var deilig å reise fra Oslo, det blir aldri noe ro over livet i en storby. Jeg har meldt meg inn i Odds ballklubb, så får jeg se, om der bliver tid til litt trening også. I høst kan jeg løse hotellfagbrevet etter 5 års praksis + skole, så er selve fagutdannelsen overstått. Livet er slett ikke verst av og til.

Mange hilsner til dere alle med de beste ønsker or en god jul og et godt nytt år.

Ellen Hoel.

Kære kammerater 48—49.

Det er et sløjt resultat, vi møder med i år, og jeg vil begynde med at give alle dem, der ikke skriver, en ordentlig opgang. Hvorfor skriver I ikke. Det koster jo dog så lidt arbejde at sætte sig ned og sætte et par linier sammen til os. Årsskriftet er den eneste forbindelse, vi har med hinanden, lad os dog benytte os af det.

Erik Hansen har et år været forkarl på Tystofte forsøgsstation og er nu hjemme hos sin far. Han har sidste år haft et drengehold på 18 og har ellers holdt formen vedlige på bedste måde. Poul Erik Nørgård skriver ikke noget om sin idrætslige virksomhed, men vi går ud fra, at han stadig dyrker diskos'en. Han har været et halvt år på havebrugsskole og er nu på et gartneri i Glostrup.

Ejner Skov og Ingrid begyndte sæsonen i februar med giftermål. Ejnar har haft 23, der har taget idrætsmærket, og sidste vinter havde han et karlehold. Om mig selv kan jeg fortælle, at jeg er blevet forlovet, men jeg får dog stadig tid til at lede gymnastik og fri idræt. Sidste vinter havde jeg et hold karle og et hold drenge, i sommer har vi trænet til idrætsmærket, og i vinter har jeg både drenge-, karle- og et mandshold. Så det går godt.

Vi håber at høre fra nogle flere til næste år, vi sender vore bedste hilsener og ønsker om god jul og godt nytår.

Ejner og Thomas.

Kære sommerpiger 1949!

Vort bidrag i år bliver meget kort, da vi ikke har hørt fra ret mange.

Lillian er stadig ivrig med gymnastikken, hun leder 6 hold. I sommer var hun til Nordisk Gymnastikforbunds store stævne i Ollerup og havde nogle dejlige dage der. Korshøj hænger også i, hun har 8 hold gymnaster i 3 forskellige byer. Desuden har hun været på sy- og tilskærerskole i Vejle. Lilly befinner sig vel på en gård i Nordsjælland som kokkepige, hun er ivrig gymnast og håndboldspiller. Inge bor også på Sjælland, hun har travlt med at passe mand og 2 børn på 2 og 3 år. Hun har været dårlig i ryggen og har derfor ikke kunnet være med til gymnastik, hvad hun er meget ked af.

Skade lever lykkeligt sammen med sin mand. Anna er flyttet til Tabøl, hvor de har købt en gård. Hun passer sine 3 børn, men har dog tid til at gå til gymnastik også. Else holdt bryllup den 7. november dette år. Hun har travlt med gymnastik og håndbold.

Jeg har selv travlt med at rejse rundt på Sjælland, Lolland, Falster og Møn, jeg underviser i tilskæring, og det er jo et interessant arbejde at have med at gøre. Idræt under nogen form kan der selvsagt ikke blive lejlighed til. Anne Marie Hessel rejste sidste år til Afrika. Hun befinner sig godt, men lever heller ikke lige i nærheden af de urolige områder. Hun regner med at komme hjem tidligst næste år hen under jul.

Alle pigerne, vi har hørt fra, efterlyser vandrebogen. Den »arme synder«, der har den, bedes venligst sætte den i sving igen. Oda efterlyser en del billeder, der var i den.

Til slut sender vi jer alle ønsket om en glædelig jul og et godt nytår.
Inger og Else Dahl.

Kære kammerater fra vinteren 49—50!

Når I læser disse hilsener fra kammeraterne, vil en og anden måske komme til at tænke over, at han jo også burde have skrevet og sendt en hilsen. Jeg håber, at det er sidste gang, I svigter.

Robert er marinesoldat og sejler med en minestryger, så der er ikke rigtig tid til at dyrke idræt, når man flyder rundt i Østersøen, skriver han. Arne er ivrig håndboldspiller og har været dommer i en hel del kampe i sommer. Han har erhvervet idrætsmærket for femte gang. I vinter er han på Korinth landbrugsskole. Harald er blevet idrætsinstruktør i Ringkøbing amt,

og desuden har han i sommer haft 3 hold til håndbold samt været leder af fri idræt. Han havde 80 deltagere til idrætsmærket, så der er gang i idrætten i Lomborg. Ejler leder gymnastik i vinter, og i sommer har han været dommer i enkelte kampe. Miller går i gymnasiet på hærenes officersskole, til november blev han oversergent, men det betyder bare flere udgifter, mener han. I sommer blev han gift med en Sønderborgpige. Der har ikke været megen tid til idræt, men han har dog fået at få en grad mere på idrætsmærket. Bedste resultat i kugle 9,50 m.

Jens Chr. har været på Ladelund landbrugsskole og har nu plads i Langager, hvor han i sommer har haft 3 karle- og 2 pigehold til håndbold. Han har også ledet fri idræt, og tilslutningen har været god. Det har været en stille sommer for mit vedkommende, jeg har spillet lidt håndbold i Allerup og trænet i fri idræt i Ringe og sat et par personlige rekorder i spydkast med 42,77 m og i kuglestød med 10,52 m. Birthe og jeg bor stadig i Højby, vi fik en datter den 7. oktober.

Jeg vil slutte dette korte indlæg med de bedste hilsener til skolen og kammeraterne og med ønsket om en god jul og godt nytår.
Preben og Jens Miller.

Kære sommerpiger 1950!

Jeg har ikke hørt noget fra jeres repræsentant, men jeg vil forsøge at sætte lidt sammen, og i dag fik jeg vandrebogen til hjælp.

Ingrid befinder sig godt i Sønderjylland som gift kone, men det mangler jo bare, når det er Ejner, hun er gift med. Else er stadig på håndarbejdsskole i København. Betty deler pulver og andre lægemidler ud i et meget eksklusivt apotek på Strøget. Hun møder lige som Else og Birte troligt op til alle Københavnskredsens møder. Birte er på børnehjem i Brohusgade, hun er stadig på vej frem mod målet: barneplejerske. Eva har rykket sine teltpæle op i Vejle og er nu havnet i Fredericia.

Astrid Hildrum var sidste vinter en habil skiløber og har vundet flere præmier i slalom, trænet pigerne i håndbold i sommer, ved siden af havde hun en tjans som landpostbud og er nu i Namsos som sygeplejerske. Elly har arbejdet hjemme i sommer og gået til gymnastik og håndbold, derforuden har hun været en ivrig roer. Henny er rejst hjem til Hadderslev på grund af sygdom, og vi håber, hun efter er blevet rask. Doris, Sigrid og Grete Møller er blevet gift, og Grete har fået en datter »Susanne«, hun har ledet pigerne hjemme. Doris kan ikke få tiden til at slå til, idet hun leder gymnastik 4 aftener om ugen, dertil går hun

selv til gymnastik, hun bor i Silkeborg. Sigrid hedder nu fru Skov og er flyttet til Moltrup-Bjerning.

Tilbage er kun Ellen. Du går vel ikke i giftermålstanker, siden vi ikke har hørt fra dig?

Glædelig jul og godt nytår.

Thormod & Knud.

Kære kammerater fra vinteren 50—51!

Tak for de breve, vi har modtaget. Samtidig en opfordring til dem, der ikke har givet lyd fra sig i år, om at huske det til næste gang.

Børge piller rosiner endnu. Han regner dog snart med at blive godsejer, idet han er ved at forpagte en ejendom på 8 t d. land. Han leder gymnastik og spiller hånd- og fodbold. Gunner har haft et hold karle på 28 mand til amtsopvisning og er for tiden gymnastikleder på kuranstalten ved Hald. Leo havde sin sidste soldatertid ved brigaden. Her vandt han et terrænløb med deltagelse af norske, engelske og danske soldater. Er nu vendt tilbage til Herning.

Peter er blevet scooterfører og farer landet rundt. Han har også været en tur i Tyskland. I sin fritid har han travlt med sprog og gymnastik. Carlo er på landbrugsskole i vinter. Han havde den største dag i sit liv, da han havde 4 hold med til et amtsstævne i Ålborghallen. Svend Åge var med til elevmødet og opfordrer stærkt til at møde op. Han har ledet gymnastik for karle, drenge og småpiger. Tomaterne tager stadig det meste af Holgers tid, så han har ikke haft noget lederhverv. Dyrker iøvrigt terrænsport og skydning i hjemmeværnet.

Poul har heller ikke ledet noget i år, men har været foregangsmand ved opførelse af et nyt klubhus. Han spiller fod- og håndbold og går til gymnastik. Udoever at have ledet fodboldtræning for drenge, har jeg ikke ofret noget på idrættens alter selv. Netop i dag fik jeg en glædelig oplevelse, idet vandrebogen dumpede ind ad døren. Lad os være enige om at holde liv i den.

Med ønsker om en god jul og godt nytår og en særlig hilsen til vore venner i Norge og Sydslesvig slutter vi for denne gang.

Poul og Ville.

Norge.

Kære kammerater fra vinteren 50—51!

Så er tiden atter kommet, hvor vi kan få sendt hverandre en lille hilsen. Rigtignok har vi fra vinterholdet vor vandrebog gående, langsomt men sikkert, men vi sætter alligevel stor pris på, at vi årlig herigennem kan få sendt en hilsen.

Brevet til Åmund kom forleden retur, og om Trygve og Iver er der endnu mindre at fortælle. Men lad os håbe, at de har det

bra. Bernhard sender en hilsen, han har været syg i længere tid, så han har måttet holde sig borte fra instruktion og en tid desuden fra sit arbejde. Nu er han klar igen. Han er ansat ved et byggefirma. Harald er ved Narvik t. skole, og han trives så godt, at han nu er ved at bygge hus. Grunden har han selv gravet ud i ferien. Han tog dog i begyndelsen af sin ferie familien med på en længere tur gennem Tyskland og Østrig. Han har haft en hel del gode idrætsresultater og har haft en hel del instruktion. Han har bl. a. ledet 30 svømmekurser med i alt 900 deltagere, hvoraf de ca. 400 lærte at svømme.

Rolf har været i forretning og var glad for det. Rolf har ledet gymnastik ved en realskole i Alta samt ledet gymnastik med en masse håndbold- og fodboldspillere og virket meget som håndbolddommer.

Så er der tilbage at fortælle lidt om mig selv. Jeg virker for tiden som lærer ved en privatskole. Mit virkefelt er gymnastik, fysik og naturkundskab. Til efteråret håber jeg at komme på lærerskole. Jeg har dyrket så megen idræt i sommer som aldrig før med mange personlige rekorder. 800 m 2,00,0, 1500 m 4,04,2, 3000 m 8,55,4. Allerede nu er jeg i fuld gang med at bygge formen op, så jeg kan nå det helt store til næste år. Det gælder jo om at komme i gang i god tid.

Så slutter jeg for denne gang. Jeg og mine norske gutter fra vinterkurset 50—51 benytter lejligheden til at sende alle vore kendte i Danmark og Sydslesvig ønsker om en god jul og et godt nytår.

Ole Jakob Røren.

Kære sommerpiger 1951!

Hvor var det rart at se så mange til elevmødet i år. Vi nåede at blive det hold, der var mødt talrigest op. Det var dejligt at se så mange. Det er også rart at høre fra så mange til årsskriftet. Nu lidt om, hvad de forskellige fordriver tiden med.

Asta har i sommer været lærerinde på Bramminge efterskole og skal i vinter bo hjemme og være assistent for husholdningskonsulenten i Randers. Gerda er efter vel overstået sygdom vendt tilbage til sin gamle plads i Hammel. Hun går til gymnastik og har også prøvet at lede. Marie har været hjemme i sommer og bliver hjemme foreløbig, hun har deltaget ivrigt i håndbold, og hendes hold opnåede at blive kredsvinder.

Inga har næsten al sin tid optaget af gymnastik. Hun har ikke mindre end 7 hold, 6 hold unge piger og et ungdomshold. Desuden går hun selv på eliteholdet. Hun har lige fået fjernet blindtarmen, men passer nu igen sit arbejde på kontor i Esbjerg. Grethe er blevet direktrice på en stor systue i Helsingør. Hun

havde begyndt at lede gymnastik i Helsingør og Grædsted, men fik desværre ødelagt stemmen, så hun måtte holde op igen. Det er hun meget ked af.

Elisabeth er kokkepige hos en gartner i Stige; der er 2 piger foruden hende, så det går godt. Hun går til syning og gymnastik. Karen har det godt. Hun er hjemme og må som den eneste delingsfører i sognet tage sig af den gymnastiske undervisning. Sigrid er begyndt på sit andet år som sygeplejerske og er stadig glad for det. Hun har haft meget travlt med atletikken og havde bl. a. den glæde at være med landsholdet i Oslo. Hun har selvfølgelig også været med til mange stævner herhjemme.

Vores lille Lise er ved at være stor, hun er blevet forlovet med alle tiders sheik. Hun har dog været en del syg i år, men er nu ovenpå igen. Dorthe har haft plads som kokkepige i sommer, men tager hjem til november. Hun tænker på bryllup til næste sommer. Kirsten er stadig i Herning, hvor hun har haft god lejlighed til at være med til idræt. Hun opnåede en 2. plads i 80 m hækkeløb ved de jyske mesterskaber i sommer. Hun har tre hold gymnaster i H. G. F., og hun er meget glad for dem.

Hertha tilbragte sidste vinter i Norge og har aldrig haft det så godt før. Før elevmødet kom hun hjem til Danmark igen og har deltaget i et kursus på C. F.-skolen i Nysted, hvor hun lærte en masse gode og interessante ting. For tiden er hun hjemme og ved ikke rigtig, hvad hun skal tage sig til næste gang. Men noget spændende skal det i alle tilfælde være. Hun har fået idrætsmærket i -sølv. Tillykke. Til sidst sender Hertha en masse hilsener fra Bjørg, Bibbi og Marianne, som hun var meget sammen med i Norge. Maja er stadig optaget af esperanto og har i foråret taget 1. grads esperantoeksamen med ug i gennemsnit. Hun er nu begyndt at læse til lærerinde og dyrker stadig gymnastik i sin fritid.

Birthe Næsslund har nu sørget for en ny elev til skolen ad åre, idet hun den 7. oktober nedkom med en datter, der er så sød, at det ikke kan beskrives. Mig selv er der ikke meget at skrive om, jeg har det godt og befinder mig i bedste velgående henholdsvis i Bramminge og Esbjerg. Nu er jeg igen begyndt med gymnastikken.

Anne Johanne har i sommer været kokkepige på »Den jyske« og er det også i vinter og har klaret opgaven til ug.

Birte Meiling har været svømmelærerinde i Give og har opnået et fint resultat. Tonni leder pigerne i V. G. F., og sin fritid bruger hun til at spille revy. Anne-Marie er sygeplejerske i Vejle, spiller håndbold i V. I. F., og Alice er stadig en god hjælper hjemme på bedriften i Aversi.

Til slut vil jeg lige fortælle eventuelt uvidende om, at der er blevet startet en vandrebog, som vi håber at kunne holde i gang mange år ud i fremtiden. Gerda efterlyser en, der går mellem Dorthe, Elisabeth, Hertha, Karen, Birthe og Gerda Høgdahl.

Med ønsket om en rigtig god jul og et godt nytår og et på gensyn til elevmødet, sender vi de bedste hilsener.

Birthe og Hanne.

Kære kammerater 51—52!

Her er lidt om de forskellige fra vort hold.

Helge Rasmussen har prøvet en del siden sidst. Fabrik, torvechauffør for gartneri, 5 mdr. på Den internationale Højskole, arbejder for tiden på fabrik, men har søgt om indrejse-tilladelse til New Zealand som emigrant. Allan har arbejdet hjemme i sommer og har haft god lejlighed til at holde sin træning vedlige, hvad der sikkert er fornuftigt; fra 11. november er Allan at finde i Jægersprislejren. Anders har været på session og er blevet antaget. Han er hjemme og passer bedriften, han har deltaget aktivt i håndbold og skydning.

Karl Frederik har været ved de berømte Randers dragoner, der jo nu er flyttet til Holstebro. Han har været glad ved det, men har savnet landbruget en del. Carl Ege er nu færdig med sin militæruddannelse. Han har været oppe at flyve, glæder sig dog til at komme hjem og virke igen, selv om opholdet har givet ham mange gode minder med hjem. Erik Steen er efter forlydende på korporalskole, og Arnfred har sit tilhold i Karup ved luftvåbnet.

Erik Mogensen er blevet gift og virker som instruktør i sin klub, hvor han også har haft en god sæson.

Mig selv er der ikke meget at sige om, jeg har købt landbrug sidste år og befinner mig godt, jeg mener at have fundet min plads i tilværelsen. Til slut en hilsen til skolen og alle medarbejderne og til alle kammeraterne fra den herlige vinter.

Alfred Ørbæk og Carl Frederiksen.

Norge.

Kjære danske venner!

Jeg har siste år ikke hatt noen kontakt med Odvin, men jeg tror, han fremdeles er lærer i Horten. Selv er jeg elev ved Statens Gymnastikkskole i Oslo. Den varer $1\frac{1}{2}$ år, og jeg begynte i januar 1953. Jeg får liten tid til trening i fritida nå, men har fremdeles trenerjobb i min egen forening. Jeg har deltatt lite på stevner i år, for interessen er mindre for slikt, når man har idrett på skolen hele dagen. Jeg har det bare bra.

Til slutt en venlig hilsen til dere alle.

John Morstad.

Kære sommerpiger 1952!

Endnu et år er gået, og vi skal bringe årets høst fra de forskellige.

Maren har forladt Ringe og idrætten der, har været »mor« for en flok uvorne unger og er nu havnet på kunsthåndværkerskolen i København. Et stort spring, men det går fint. Åse har i sin sommerferie været på en cykletur til Tyskland og Holland. Hun blev desværre syg inden udtagelsen til landsstævnet, så nu hviler hun ud på Falster. Tove er stadig »rumpevasker« i Århus. Hun er hverken gift eller forlovet.

Og så hatten af for Birgitte. Hun har erobret to sjællandsmesterskaber: slyngbold og spydkast, blev nr. 2 i kugle og diskos og var topscorer med 10 point. Hanne Jul har vendt Odense og dermed også Ingrid og gymnastikken ryggen og er blevet »bæk-kensingerske« på centralsygehuset i Svendborg. Ingrid har travlt. 18 timers gymnastik om ugen. Sit privatliv skriver hun ikke noget om, men hun har sikkert heller ikke tid til ret meget af den slags.

Som den første af holdet er Rita blevet formælet med sin »fynbo« og har det herligt. Hun råder os alle til at gå hen og gøre ligeså, for som hun skriver: »det er så rare!« Til lykke!

Erna er rejst til København og er blevet forlovet med sin københavner, så hun stråler som en nyslættet toskilling. Lille Tove bliver hjemme i vinter, hun går til gymnastik, men tør ikke selv binde an med at lede. Karen Fynbo hører til dem, der oplever noget. Efter hjemkomst fra de engelske grever har hun haft plads på et gods ved Gedser. Nu er hun på fagskole i Sønderborg og lærer at sy. Inge M. har plads i huset i Århus. Hun har været med landsholdet i Norge i længdespring og blev nr. 3. Hun har været med i de jyske mesterskaber og danmarks-mesterskabet. Men gymnastik, nej. Ingrid sælger bøger i Herning. De herningpiger har svigtet lidt i idrætten i sommer. Birgit tænker på at svigte idrætten til fordel for sygeplejen. Næste år begynder hun på Herning sygehus og er indtil da på plejehjem i Silkeborg.

Karen Nikolajsen har haft den store oplevelse at være med til en opvisning i Idrætshuset i København. Hun er til daglig på massageklinik i Give. Fra Ingrid Olsen forlyder det, at hun igen i år har to hold til gymnastik. Hun har plads i nærheden af sit hjem.

Hanne har ikke meget at melde. Hun har det godt, men har desværre ikke megen tid til at dyrke idræt. Fru Karen melder:

alt ved det gamle, ikke flere børn i sigte. Arbejder stadig i skolen og har to hold småpiger til gymnastik. Hun skriver: Tak for oplevelsen ved elevmødet. Det var med en glad fornemmelse, at vi genså vor gamle skole, men der var vist et stænk misundelse blandet i glæden hos de fleste af os ved synet af sommerpigernes opvisning. Bare det var os igen — tænkte vi. Men vi er gået ind i rækken af gamle elever.

Til jer alle, til skolen og lærerne sender vi en hjertelig hilsen og gode ønsker. *Karen og Hanne.*

Kære kammerater 52—53!

Det er første gang, vi skriver i årsskriftet, og desværre er der ikke kommet oplysninger fra ret mange, men lidt har jo også ret, og forhåbentlig får de, der ikke er med i år, lyst til at sende en hilsen næste år.

Karl Emil har i sommer tjent i Bjalderup pr. Gårde og havde her fornøjelsen af at lede karlene og pigerne til håndbold. Han klarede opgaven fint, idet begge holdene rykkede op i A-rækken. Karl Emil har desuden deltaget i atletik på Skerns atletikhold og har klaret sig hæderligt i såvel terrænløb, 1500 m som diskoskast. Fra november er Karl hjemme, hvor han hjælper forældrene.

Hans Henrik Kählke, der jo er fra Sydslesvig, har i sommer haft plads på en gård ved Tarm. Hans har stået på mål på fodboldholdet og har spillet håndbold, men har ikke haft lejlighed til at lede nogle hold selv. Hans er efter hjemme, men han vil efter jul prøve at komme til Norge at arbejde. Otto Jacobsen har arbejdet på en forsøgsgård i Børkop og har besøgt skolen flere gange.

Om mig selv følgende. Jeg har den glæde her i Nykøbing M. at hjælpe med ved træningen såvel af de helt unge som af de mere erfарne. Der er dog ikke nogen stor tilslutning fra de ældre, men vi arbejder for at få nyt blod tilført fra de unge. Der er stor tilslutning til ungdomsafdelingerne, hvad der skyldes lærer Kr. Larsens store arbejde inden for foreningen. Mine egne resultater er der ikke grund til at prale med, men jeg nåede da en 2. plads ved klubmesterskabet i semifkamp med 2550 point. Så er der tilbage at fortælle, at jeg fra den 11. nov. ligger ved livgarden i Jægersprislejren, forresten sammen med Allan Dalgaard fra 49—50.

Til slut sender vi en hjertelig hilsen og mange gode ønsker til skolen og kammeraterne.

Peder Sørensen og Børge Jensen.

Norge.

Kjære danske venner!

Så er der gått en sommer, siden vi var sammen på »Den jyske«. Tiden går så altfor fort i hvertfall for en, som har fått den »uriaspot« om å være »sladderhank« for de norske elever. Jeg vil få frembere og fremheve vår takk til skolen, lærerne, kammeratene og til hele det danske folk for alt det, vi norske fikk; for den venlighet og velvillighet, som dere danske alltid viser oss nordmenn. Det går ikke an å rekne det hele opp, så jeg sier bare: takk for alt! for ordene rummer ikke det, en føler.

Jeg skal nu fortelle det, jeg vet.

Casper Øvre går på befalskolen ved Kristiansand. Han var innskreven ved Statens Gymnastikkskole, men forstuvet anklen, så lægen frarådde ham å reise dit. Ola Lærfall har skuffet ved ikke å bli norgesmester i tikamp, men han er da kretsmester, og forresten så har han vistnokk fått den store skjelven for en jente, så vi får vel gi henne skylden, fordi han ikke ble norgesmester.

Leif Søfting og Bjørn Rødland går på befalskolen for luftvernartileriet. Bjørn har vistnokk gjort det nokså bra i idrett. De besøgte begge »Den jyske« i sommer.

Lia har et fint job som brydeinstruktør for Norges Brydeforbund og har sendt skolen mange hilsener.

Jan Bakke og Rolf Poulsen har som ventet gjort det godt på sykkel og har fått meget hederlig omtale i avisene, som skrev, at de venter seg meget av dem i årene, som kommer. Rolf har tatt gullmerke på sykkel (20 km på 15 min.).

Jan har det fra før. I et løp — et nokså avgjørende løp — syntet Rolf seg, som den gode idrettsmann han er. Han og en kammerat ledet i et løp en kold søndag i august, da kammeraten fikk muskelkrampe. Rolf brøt løpet og tok seg av sin største konkurrent, ennda han da var en sikker vinner, og akkurat det løpet betyddet så meget for ham. Gi vi alle alltid kunne synne den samme gode sportsånd som han.

De andre norske elevene har jeg ikke hørt noe fra, men håper, de har det bra.

Tankene våre glider alltid tilbake til skolen, til kammeratene, lærerne og først og fremst familien Thomsen — med takk. Svend Åge, du er ikke bare lærer, du er den idielle kammerat med dine elever.

En hjertelig hilsen til dere alle fra oss norske vintren 52—53.

Knut Bøland. Casper Øvre.

Kjære alle fra sommerkurset 1953!

Det er nu gått 3 måneder, siden vi tok farvel med hverandre, og hva de forskjellige har opplevet i denne tiden, skal jeg da fortelle litt om.

Men først takker jeg alle for sidst og retter en takk til alle på »Den jyske« for 3 deilige måneder.

Else Jensen begyndte på gymnastikken den 1. september, og fra 1. november har hun haft et hold piger i alderen 14—17 år. Hun arbejder i sparekassen, og om aftenen går hun på handelsskole og til gymnastik. Det kan nok blive lidt hårdt, men Else har energi og vilje, så det går. Og så er Else stadig lykkelig forlovet. Inger Pedersen har begyndt på det arbejde, hun interesserer sig mest for: økonomia. Et gammelt ord siger, at vejen til mandens hjerte går gennem maven, så Inger ved nok, hvad hun indlader sig på. Inger arbejder på kuranstalten i Viborg, hvor hun laver mad til både patienter og funktionærer. Hun er glad for arbejdet, og om 3 år er hun udlært. Der bliver ikke megen tid til overs til gymnastik.

Ruth Kjær tog hjem til Samsø og hjalp med at få høsten i hus, hun var så hjemme til 15. august, hvorefter hun vendte tilbage til Idrætsskolen som stuepige. Anne Margrethe har plads hos en læge i nærheden af sit hjem og har god tid til at være med til både gymnastik og håndbold. Henny Møller tog sig en rigtig lang ferie til den 15. september, hvorefter hun begyndte på revisionskontor. Henny har et hold piger to gange om ugen og går selv til gymnastik et par aftener også.

Kiss har fået arbejde på Royal hotel i Århus som smørrebrødselev og er meget glad for sit arbejde. Aud fra Norge tog sig en tur rundt i Danmark, inden hun rejste hjem. Hun besøgte fru Lind i Kerteminde og var også nogle dage i København. Da hun kom hjem, begyndte hun igen i sin fars forretning. Aud har to hold piger i alderen 12—16 og 16—18 år til gymnastik. Inge Sylvest købte sig en cykel, da hun kom hjem, hun har sikkert fået blod på tanden, da cykelrytterne var på skolen. Grete måtte hjem og passe hus for sine søskende, da hun rejste fra skolen. Efter en tur til København rejste hun atter til skolen og var et stykke tid.

Jenny Marie Pedersen måtte en omgang på sygehuset for at få efterset blindtarmen, men hun fik dog lov til at beholde den. Hun arbejder nu i huset på Frederiksberg. Hun prøver på at lære at køre bil, så nu kommer hun sikkert rundt og besøger de forskellige.

Inga Margrethe Hansen har spillet en masse håndbold, siden hun forlod skolen. Det er jo altid rart at holde sig i form. Nu

har hun så begyndt med gymnastikken. Edith Engelsen er blevet husalf og passer børn, og det er hun glad for. Edith er blevet klubmester i længdespring med 4,58 m og i 60 m løb.

Jeg får vel også skrive litt om meg selv. Da jeg reiste fra skolen, gikk turen om Viborg, hvor jeg hadde 8 deilige dager hos Inger. Jeg var lei og reise fra Danmark, men jeg hadde bestilt båtbillett, så da var det ikke noe annet og gjøre. Jeg var hjemme ca. 14 dager, hvoretter jeg så reiste hit til Halden. Jeg er på det nye komm. sykehus, som er et av Nordens flotteste. Jeg har søkt Ortopeden, og da må enn ha 3 mndr. praksis fra sykehus. Da jeg var hjemme, trenet jeg håndballaget, og her i Halden går jeg til gymnastikk. Men jeg kan ikke si annet, enn at jeg lenkter tilbake til »Den jyske« og timene der nede.

Så jeg tror, at jeg har alle sammen med meg i, at de 3 mndr. vil stå som et minne for os alle. Så tilslutt vil jeg takke alle for den hyggelige tiden og håpe, at vi træffes igjen på elevmøte. Sender så de bedste hilsener og ønsket om en god jul og et riktig godt nytår.

Henny Møller. Aase Knarvik.

Kære kammerater fra »Den jyske«!

Mon ikke de fleste elever, inden de rejser fra skolen, køber en poesibog og lader lærere og kammerater skrive i den? Og mon ikke de fleste vil finde følgende vers:

»Mindet lader som ingenting,
er dog et lønligt kildespring.«

Nå ja, noget skal man jo finde på at skrive, vil I sige, og man kan vel ikke forlange de store guldkorn i de hektiske opbrudstimer.

Men det er jo netop et guldkorn.

Ikke i det øjeblik, det skrives, men år efter.

Ti år er gået — ti år på godt og ondt. Jeg har lige i tilslutning til mit arbejde med »nyt fra gamle elever« set alle års-skrifterne igennem. Gode minder kommer væltende. Lige fra den første dag, da jeg for første gang satte foden på Jyllands jord og vandrede ud til »Den jyske Idrætsskole«. Danmarks Knud stod i døren og sagde goddag — og et øjeblik efter havde man indsnuset den atmosfære, som vi alle er kommet til at holde af.

Minder kommer. Mange personlige minder, men først og fremmest minder fra de mange elevmøder. Hvert år nye påfund, men også tradition. Sådan skal det være. Honolulupiger, slør-dans med elverpiger og kong Neptun, der stiger op af svømmebassinet i Søndergårdss skikkelse, og aller tiders: Knud som

kong Faruk med hele harem omkring sig. Det er det nye, som vi hvert år er spændt på og glæder os over. Traditionen er aftensang på skihopbakken lørdag aften. Men der nogensinde har været smukkere end i år i den lyse, danske sommeraften. Er der noget at sige til, at det bliver sent, inden sidste mand finder sengen. Der er jo så meget at snakke om.

Søndag morgen, når vi 40—50 stk. iles ned til Bybæk for at få vor morgenkaffe. Også det hører med. Men det smukkeste minde, vi har med hjem hvert år, er dog, når vi samles søndag aften om bålet og siger hinanden tak for to gode dage og lover, at det bliver et på gensyn til næste år.

Ti år er gået. En strøm af unge virker blandt dansk, norsk, sydslesvigsk ungdom og blandt unge fra mange andre lande. Med den viden som baggrund, de fik på »Den jyske«, men også med mange gode minder som ballast, uden dem ville de være fattigere i deres arbejde.

Det er en dejlig opgave at sidde og sætte nyt sammen. Og dog mangler der noget. Billedet bliver ikke helt færdigt, fordi så mange glemmer at sende den hilsen. Til alle dem er disse ord skrevet. Gør op med jer selv, om ikke også I har noget at fortælle videre.

Mange står i en ledergerning. Men også mange har måttet sige nej, og det er der mange grunde til, at man har lov til at gøre. Men inden I trækker jer tilbage, sorg så for, at der er nyc kræfter til at tage fat, hvor I holder op. For ungdomsarbejdets skyld. For »Den jyske Idrætsskole«'s skyld. Men først og fremmest, fordi vi er blevet rigere gennem alt det, vi har fået fra »Den jyske«, vi har fået en gæld, som det er vor største opgave og pligt at give videre til andre.

Og så en tak til alle repræsentanterne for godt arbejde. Held og lykke for alle jer, der står i et lederarbejde. Hilsen og gode ønsker til jer alle. Og husk så vor københavnskreds, send mig et kort, hvis I er på Sjælland, så får I besked, når vi arrangerer noget.

God jul og et godt nytår for skolen og jer alle.

Thormod Petersen, Strindbergvej 3, Valby.

Kære sommerpiger!

Da det er umuligt at holde forbindelsen vedlige med hver enkelt af jer, vil jeg her i skolens årsskrift sende jer allesammen en rigtig kærlig hilsen. Desværre var det heller ikke jer alle, der kom til elevmødet i sommer, så heller ikke der kunne jeg få lejlighed til at hilse på jer. Til sommer håber jeg, I møder op i stort tal, da skal jeg heldigvis igen undervise i gymnastik.

Denne sommer ventede jeg en baby, og min søster Judith overtog derfor ledelsen af gymnastikken. Den 31. august fik jeg en dejlig lille søn, der hedder Lars, også han vil med på Idræts-skolen til sommer.

I håbet om, at se rigtig mange af jer på skolen i sommeren 1954, sender jeg jer alle de bedste ønsker og hilsener for julen og det nye år.

Gerda Høgdall.

Kære gamle elever!

I får alle vore bedste hilsener med ønsket om en god jul og et godt nytår.

Familien Rask Nielsen.

De bedste hilsener med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår sendes gamle elever.

Elmo P.

De venligste hilsener og ønsket om en glædelig jul og et godt nytår sendes gamle sommerelever.

Koefoed og familie.

De bedste hilsener til venner og gamle elever med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår sendes af familien på Vojens ungdomsskole.

E. Hagelsø.

Kære gamle sommerelever!

Modtag herigen nem vore bedste hilsener med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår.

Kathrine Rodh. Ellen Hess.

De bedste ønsker for julen og det nye år.

Annette, Ann Vibeke, John, Ella og Tage Søgård.

Glædelig jul og et godt nytår ønsker vi alle venner og gamle elever.

Jytte, Tove, Anna og Knud.

REGNSKAB

for

Den jyske Idrætsskoles elevforening

1. juni 1952 til 31. maj 1953.

Indtægter:

Kassebeholdning d. 1. juni 1952. Indest. i banken ..	kr.	97,62
Indestående på girokonto	-	14,68
Kontant kassebeholdning	-	29,60
Opkrævning af porto ved ekstra uds. af årsskrifter	-	32,56
Kontingent for 1952 (667 medlemmer)	-	3335,00
Indgået ved elevmøde 1952:		
Jens Andresen, Sydslesvig	kr.	20,00
Stafetten 1944	-	20,00
4 bidrag à kr. 5,00	-	20,00
Diverse bidrag	-	6,65
Knud Thomassen indbetalt for rejsegodtgørelse ..	-	35,00
Renter på bankkonto pr. 1. april 1953	-	2,93
Renter på girokonto	-	7,15
Ialt	kr.	3621,19

Udgifter:

Blomster og telegrammer 20,00, 19,20	kr.	39,20
Trykning af postopkrævningskort	-	49,05
Gebyrer 1,35 og 0,61	-	1,96
Trykning af årsskrifter	-	2297,60
Forsendelse af årsskrifter	-	540,38
do. do.	-	52,32
do. do.	-	61,50
Portoudlæg til eleverne m. m.	-	15,84
Kontingent til landselevforeningen	-	109,00
Rejseudlæg til møde i Odense (Th. Petersen)	-	32,00
Kontingentrestance i Norge (20 elever à kr. 5,00)	-	100,00
Kassebeholdning pr. 31. maj 1953:		
Indestående i Vejle Byes og Amts Sparekasse ..	-	202,56
Indestående på girokonto	-	119,78
Ialt	kr.	3621,19

Gælden til Den jyske Idrætsskole på kr. 400,00 er endnu ikke tilbagebetalt.

Regnskabet revideret og fundet i overensstemmelse med bilag og kontotilgodehavende.

Vejle, den 26. juni 1953.

Tage Søgård.

Rask Nielsen.

GENERALFORSAMLINGEN
den 28. juni 1953

Som sædvanlig i forbindelse med det årlige elevmøde afholdt elevforeningen generalforsamling.

Holger Gøttler valgtes til dirigent, oplæste dagsordenen og gav derefter ordet til formanden.

Formanden rettede en varm tak til skolen og repræsentanterne for elevholdene for deres bidrag til årsskriftet og arbejdet med dette.

Det er skik og brug at sende telegram til gamle elever, der holder bryllup, men det sker ofte, at man først får det at vide gennem årsskriftet, så skolen vil være glad for at få et lille vink i forvejen.

Københavnerkredsen omtaltes, og formanden opfordrede alle, der bosatte sig i København, til at slutte op om foreningen.

Thormod Petersen ønskede skolen til lykke med 10 års jubilæet og udtalte sine bedste ønsker for de næste 10 år.

Derefter fik kassereren Knud Thomassen ordet. Han udtalte sin glæde over, at der i år var et lille overskud i kassen, når gælden til skolen var betalt.

Der har været vanskeligheder ved forsendelse af årsskriftet til Norge, håbede at have fundet frem til den mest praktiske og billigste måde.

Han henstillede til eleverne at indløse årsskriftet ved første ombæring og meddele adresseforandringer.

Regnskabet og formandens beretning godkendtes.

Til bestyrelsen genvalgtes Thormod Petersen, Viggo Søndergaard og Knud Thomassen. Som repræsentanter for de forskellige årgange valgtes:

Vinteren	1943—44	Flemming Tobiesen.
Sommeren	1944	Johanne Rasmussen.
Vinteren	1944—45	Charles A. Lange.
Sommeren	1945	Tove Laursen.
Vinteren	1945—46	Willy Wilstrup.
Sommeren	1946	Inger Brandt (Simonsen).
Vinteren	1946—47	Poul Tue Damgaard.
Sommeren	1947	Edith Fruerlund (Kaj). Inga Brita Askvik (Norge).
Vinteren	1947—48	Henry Jørgensen.
Sommeren	1948	Kirsten Vibke Glarborg (Hansen). Ellen Hoel (Norge). Ulla Pahl (Sydslesvig).

Vinteren	1948—49	Ejner Skov. Torstein Leikvam (Norge). Jens Andresen (Sydslesvig).
Sommeren	1949	Else Dahl.
Vinteren	1949—50	Preben Tornhøj Nielsen. Harry Jonsen (Norge). Walter Jaffke (Sydslesvig).
Sommeren	1950	Henny Sørensen.
Vinteren	1950—51	Vilhelm Sehausen. Ole Jacob Røren (Norge). Karl Heinrich Goy (Sydslesvig).
Sommeren	1951	Hanne Jacobsen. Hjørdis Jacobsen (Norge).
Vinteren	1951—52	Carl Frederiksen. John Morstad (Norge). Rolf Heinrich (Sydslesvig).
Sommeren	1952	Hanne Bundgaard.

Revisorerne Tage Søgård og Rask Nielsen blev genvalgt.

Under eventuelt havde flere ordet, og en elev ønskede at få besked om skolens fremtidsudsigter og om dens nuværende forhold.

Forstander Svend Aage Thomsen gav derefter en god og syldestgørende redegørelse for skolens drift og for udsigterne for nybyggeriet og opfordrede eleverne til at slutte op om skolen og gøre alt for at skaffe elever til den.

Formanden takkede for oplysningerne, og med en fællessang sluttede generalforsamlingen.

Knud Thomassen.

BERETNING FRA LANDSELEVFORENINGEN

Landselevforeningen har igennem Sekretariatet i Vartov i det forløbne år taget en række ny opgaver op, samtidig med at der er blevet arbejdet på at udvide de gamle.

Henvendelser til Sekretariatet fra mennesker, som ønsker orientering om forhold højskolen vedrørende er i stadig stigen. Vi forsøger at udbygge enhver også kun periferisk kontakt til en varigere forbindelse. Det er naturligvis et arbejde på langt sigt, men har dog alligevel resulteret i en 100 % forøgelse af elevtallet på sommerferiekurserne, af hvilke der i år blev afholdt 18 med et samlet deltagerantal af 800.

Sidste år afholdtes 11 kurser med 400 elever.

Siden oktober 1952 er formidlet 109 elever til de alminde-

lige sommer- og vinterskoler. Det tilsvarende tal ved sidste beretning var 63.

Sekretariatet har med støtte af Foreningen for Høj- og Landbrugsskoler og Undervisningsministeriet oprettet en særlig afdeling (Folkeoplysningens Informationskontor — The Scandinavian Adult Education Information Office), hvis opgave det er at vejlede udlændinge om de nordiske landes oplysningsarbejde (højskoler, aftenhøjskoler, oplysningsforbund m. m.). Gennem dette kontor er i sommer 350 udenlandske gæster blevet orienteret ved hjælp af film, foredrag, pjecer, og samtidig har vi i mange tilfælde arrangeret studiebesøg på skoler og institutioner.

Også aftenhøjskolen, som Landselevforeningen driver i Vartov for at knytte forbindelser til større kredse i København, har i år udvidet sit arbejdsområde. Der er i dag indtegnet 274 elever, og det er vigtigt at notere, at Askov og Krogerup højskoles elevkredse nu er direkte med i samarbejdet, samtidig med at flere andre clevkredse (f. eks. Den internationale Højskoles) har været behjælpelig med at virke for større tilslutning. Vi betragter dette som en meget værdifuld indledning til et samarbejde med flere og flere clevkredse i det fælles mål: at gøre den danske folkehøjskole kendt i større kredse af befolkningen.

Landselevforeningen har ladet fremstille en ny højskolepjecc, som i efteråret vil blive fordelt over hele landet i 10,000 ekspl. Rekvirer et antal af denne pjecc til uddeling.

Fabrikshøjskolerne for 1952—53 er i år begyndt tidligt, idet de første møder på to virksomheder i København allerede er afholdt, og hele vinterens møderække er planlagt.

26. okt. 1953.

Thyra og Erik Halvorsen.

NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

Vinteren 1952—53.

- 1065. Jan Bakke, Trondheimsveien 14, Oslo, Norge.
- 1066. Knut Bøland, Vang, Valdres, Norge.
- 1067. Asbjørn Eftedal, Løvås Lauve st., Tjølling, Norge.
- 1068. Arvid Enggravslia, Lisleheraveien 58, Notodden, Norge.
- 1069. Kjell Flugsrud, Ringebu, Gudbrandsdalen, Norge.
- 1070. Ove Ågård Hansen, Gårslev skole, Børkop.
- 1071. Otto Emil Jacobsen, Tinningsted pr. Læk, Sydslesvig.
- 1072. Anton Børge Jensen, Fensmark, Holme Olstrup.

1073. Hans Heinrich Kähle, Rådhustorvet 19, Slesvig.
 1074. Ola Lerfald, Sona pr. Trondheim, Norge.
 1075. Finn Erik Nielsen, Kirke Helsinge, Gørlev st.
 1076. Odd Nymoen, Ringebu, Gudbrandsdalen, Norge.
 1077. Rolf Paulsen, Vibesgt. 153 opg. V elg., Oslo, Norge.
 1078. Erik Meisner Petersen, Fensmark, Holme Olstrup.
 1079. Bjørn Rødland, Hannevik Terrasse 6 B, Kristiansand,
 Norge.
 1080. Leif Søfting, Kuholmveien 72, Kristiansand, Norge.
 1081. Peter Sørensen, Markedsgade 5, Nykøbing, Mors.
 1082. Karl Emil Villadsen, Rødding, Spøttrup st.
 1083. Casper Øvre, Rønvik sykehus, Bodø, Norge.

S o m m e r e n 1 9 5 3 .

1084. Edith Engelsen, Markedsgade 24, Nykøbing, Mors.
 1085. Grete Danielsen, Erantisvej 3, Randers.
 1086. Else Jensen, Rolighedsvej 1, Vejen.
 1087. Karen Marie Sørensen, Østergade 97, Esbjerg.
 1088. Rita Kjærgård, Fynsgade 22, Esbjerg.
 1089. Ane-Lise Møller, Vestergade 61, Skjern.
 1090. Aase Tidemann, Bredgade 19, Skjern.
 1091. Bodil Jensen, »Marthabo«, Melby st.
 1092. Else Ross, Langevad 7, Åbenrå.
 1093. Inger Pedersen, Jernbanegade 14 c, Viborg.
 1094. Henny Møller, V. Møllevej 3, Viborg.
 1095. Kiss Christensen, Ellegård, Ødum pr. Århus.
 1096. Anna Margrethe Andersen, Sdr. Højrup pr. Pederstrup.
 1097. Inga Margrethe Hansen, Birketved pr. Marslev.
 1098. Jenny Marie Pedersen, Læbæksgården, Risby pr. Tåstrup.
 1099. Lillian Randvig, Grejsdalsvej 11, Vejle.
 1100. Margith Krag, Trappendal, Hejls.
 1101. Inge Sylvest Pedersen, Bondkær, Evetofte, Melby st.
 1102. Aud Olsen, Mo i Rana, Norge.
 1103. Aase Knarvik, Mysen, Norge.
 1104. Ruth Kjær, Toftebjerg, Samsø.

Husk at meddele adresseforandringer til elevforeningen.

INDHOLD

Side

<i>Tage Søgård og Svend Aage Thomsen:</i> Aktuelle for-	
eningsproblemer	3
<i>Thormod Petersen:</i> »Farlig ungdom«	7
<i>Tage Søgård:</i> Stilstand eller grøde	11
<i>Viggo Søndergaard:</i> Tanker om den frie idræt	17
<i>Judith Lind:</i> Til sommerpigerne	24
<i>Svend Aage Thomsen:</i> Kære gamle elever	26
<i>Svend Aage Thomsen:</i> Skolens kursusvirksomhed	37
Nyt fra gamle elever	52
Elevforeningens regnskab	76
<i>Knud Thomassen:</i> Generalforsamlingen	77
Beretning fra landselevforeningen	78
Elevfortegnelse	79

KONRAD JØRGENSENS
BOGTRYKKERI
KOLDING